"POPULUS QUI HABITABIT IN TENEBRIS VIDIT LUCEM MAGNAM"

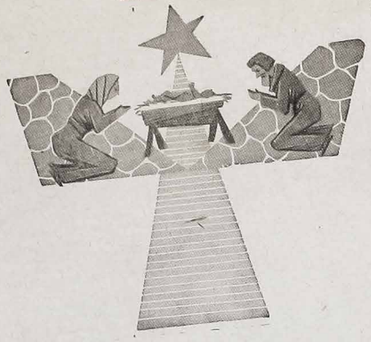

Na festa do Santo Natal há várias noções que por assim dizer se superpõem. Antes de tudo, o nascimento do Menino Deus torna patente a nossos olhos o fato da Incarnação. E a segunda Pessoa da Santissima Trindade que assume naturesa humana e se faz carne por amor de nós. Ademais, é o inicio da existência terrena do Senhor. Um inicio refulgente de claridade, que contém em si um antegosto de todos os episódios de Sua vida pública e privada. No alto desta perspectiva está sem dúvida a cruz. Mas, nas alegrias do Natal mal divisamos o que ela tem de sombrio. Vemos apenas jorrar do alto dela, sôbre nós, a Redenção. O Natal é assim o prenúncio da libertação, o sinal de que as portas do céu vão ser reabertas, a graça de Deus vai novamente difundir-se sôbre os homens, e a terra e o céu constituirão outra vez uma só sociedade sob o cetro de um Deus Pai, e não mais apenas Juiz.

Se analisarmos detidamente cada uma destas razões de alegria, compreenderemos o que é o júbilo do Natal, êste gaudio cristão unçido de paz e caridade que faz com que durante alguns dias todos os homens experimentem um sentimento bem raro nêste triste século vinte: a alegria da virtude.

***

A primeira impressão que nos vêm do fato da Incarnação, é a idéia de um Deus presente sensivelmente, e muito junto de nós. Antes da Incarnação, Deus era para nossa sensibilidade de homens o que seria para um filho um pai imensamente bom mas morando em terras distantes. De todos os lados nos vinham os testemunhos de sua bondade. Porém não dela nos tinhamos a ventura de haver experimentado pessoalmente seus afagos, de ter sentido pousar em nós seu olhar divinamente profundo, gravemente compreensivo, nobremente afetuoso. Não conheciamos a inflexão de sua voz. A Incarnação significa para nós o gáudio dêste primeiro encontro, a alegria do primeiro olhar, o acolhimento carinhoso do primeiro sorriso, a surprêsa e o alento dos primeiros instantes de intimidade. E por isso, no Natal, todos os afetos se tornam mais expansivos, tôdas as amizades mais generosas, tôda a bondade mais presente no mundo.

***

Na alegria do Natal há porém uma grande nota de solenidade. Pode-se dizer que o Natal é de um lado a festa da humildade, mas de outro lado a festa da solenidade. Com efeito, o fato da Incarnação traz ao nosso espirito a noção de um Deus que assumiu a miséria da natureza humana na mais intima e profunda das uniões que há na criação. Se da parte de Deus há a manifestação de uma condecendência quase incalculável, reciprocamente, quanto aos homens há uma promoção quase inexprimivel. Nossa natureza foi promovida a uma honra que jamais poderamos imaginar. Nossa dignidade cresceu. Fomos reabilitados, enobrecidos, glorificados.

E por isto, há qualquer coisa de discreta e familiarmente solene nas festas de Natal. Os lares se enfeitam como para os dias mais importantes, cada qual usa seus melhores trajes, a polidez de todos se torna mais requintada. Compreendemos à luz do presépio, a glória e a bem-aventurança de ser pela natureza e pela graça irmãos de Jesus Cristo.

E por isto é que, quando os sinos anunciarem à Cristandade o Santo Natal, haverá mais uma vez a alegria santa sôbre a terra.

(Transcrito de "CATOLICISMO").

Ministro australiano morre afogado

O primeiro ministro da Austrália, Harold Holt, desapareceu nas águas quando nadava no Oceano Pacífico, perto de Porthsea, nas proximidades de Melbourne. A maré estava muito alta, com pedaços de madeira flutuando, quando Harold Holt, contrariando os conselhos de amigos, resolveu nadar numa zona bastante perigosa do mar, onde encontrou a morte.

Aumenta a deserção

SAIGON — Continua aumentando o número de deserções nas fileiras comunistas, elevando-se, até o dia 8 passado, a 26.581 o número de "vietcongs" que passaram para o lado do govêrno sul-vietnamita. Na primeira semana de dezembro, 292 comunistas aderiram às fôrças de Saigon.

No período correspondente do ano passado, o número de deserções foi de 18.189.

Êxito na alfabetização

A Cruzada ABC e a Secretaria da Educação de Paraíba vem promovendo desde 1965 um amplo programa de alfabetização de adultos no Estado de Paraíba. Em 1966 foram alfabetizados 10 mil adultos em 37 municípios paraibanos, dos quais 7 mil já concluiram o curso primário. Tendo em vista os ótimos resultados alcançados, o Ministério de Educação pretende transformar o plano em modêlo para todo o País.

Gibraltar pertence à Espanha

NOVA YORK — A Organização das Nações Unidas decidiu, novamente, que Gibraltar é território espanhol, tendo solicitado que a Grã-Bretanha "descolonize" o rochedo situado na entrada do Mediterrâneo.

A Comissão recomendou também o reinicio imediato das negociações entre anglo-espanholas "com o objetivo de pôr têrmo à situação colonial em Gibraltar e salvaguardar os interêsses da população após o têrmo daquela situação".

Ministro romeno asila-se na França

O ministro de Estado do govêrno romeno, Georgi Filip, que veio à França para assistir, em Grenoble, à uma cerimônia comemorativa da resistência francesa antinazista, pediu asilo ao govêrno frances - Filip combateu na resistência francesa, durante a guerra, sob pseudônimo e com a patente de capitão, possuindo, em Grenoble, numerosos amigos.

A fome matará milhões

O biologista norte-americano Paul Ehrlich, do Departamento de Ciências Biológicas da Universidade de Stanford, na Califórnia, declarou que a espécie humana perdeu a batalha para se alimentar e que centenas de milhões de pessoas morrerão de fome entre 1970 e 1985. Acrescentou que isto se dará, a despeito de qualquer programa que seja iniciado agora.

A fabricação de fertilizante

A produção nacional de superfosfato simples vem sendo ameaçada pelas maciças importações de superfosfato triplo e fosfato diamonico. Fertilizantes mais ricos em elementos nutrientes. A informação foi prestada à Câmara pelo ministro da Indústria e Comércio. Acrescentou o sr. Macedo Soares que a desigualdade entre o preço do competição do produto nacional com os produtos estrangeiros decorre, principalmente, do seguinte: o enxofre usado pela indústria nacional é todo êle de procedência estrangeira.

O ministro Macedo Soares afirmou que o Govêrno já se apercebeu claramente dessa situação e para contorná-la esquematizou as medidas indispensáveis à preservação dos interesses da produção nacional.

RIR É O MELHOR REMÉDIO

NUM ARROUBO DE SINCERIDADE

— Quando eu digo uma asneira sou o primeiro a rir-me dela.

— Então que vida alegre deves levar, hein?

LOJA DE TECIDO

Na loja de fazendas:

— Minha senhora, recomendo-lhe êste tecido que é o que há de mais moderno e adequado à estação.

— Acho muito bonito, mas receio que desbote:

— Quanto a isso posso lhe garantir: está na vitrine há mais de um ano e não desbotou...

A RESPOSTA

Certo professor escreveu no boletim de um aluno para o seu pai ler:

"O menino é bom aluno, mas fala demais".

No dia seguinte o boletim voltou com o seguinte:

"O senhor precisa conhecer a mãe dêle".

O Natal de minha infância

JOÃO LUIZ CASIMIRO
(Universitário Militante da T.F.P.)

Começa a refletir-se o próximo Natal nas vitrines enfeitadas das lojas comerciais. Que diferença entre êste Natal comercializado e a imagem sublime dos natais de minha infância!

Embora os anos que os separam não sejam muitos, tenho a impressão de serem séculos. Não terá o tempo acelerado sua marcha?...

O que caracterizava o meu Natal era sobretudo a missa da meia-noite, em nossa pequena igreja da cidade do interior. Encimando uma imponente escadaria, a igreja dominava tôda a cidade. Do alto de sua tôrre enxergava-se toda a periferia...

Começava enfim, o Sacrifício Augusto. Entravam o celebrante e os diáconos vestidos de paramentos cintilantes de ouro, contrastando com as austeras sotainas pretas e sobrepelizes brancas dos seminaristas, que naquele tempo eram numerosos. O cheiro agradável do incenso invadia a igreja.

A hora mais festiva para nós crianças era quando o padre entoava o "Glória" gregoriano. Enchia-se o templo de sons. Tocavam as sinêtas, repicavam os sinos, fora começavam os rojões sem conta. Por um instante, era o céu, eram os anjos que tinham vindo anunciar que nascera o Redentor. Depois do silêncio sagrado da consagração, vinha a alegria da comunhão. Nascia verdadeiramente em nossa alma o Salvador.

Acabada a Missa, todos saiam lentamente, solenemente, para suas casas, para a ceia de Natal. Ceias fartas, ceias modestas, ceias que se constituiam sobretudo da alegria de estar juntos nessa noite bendita em que a "luz brilhou nas trevas"...

Em janeiro "Operação Seguro"

Várias companhias de seguro da Capital já estão instruindo e ultimando os papéis administrativos para o início da operação de "Seguro de Responsabilidade Civil", obrigatório a partir do dia 1º de janeiro próximo. Será de 80 cruzeiros novos o seguro de responsabilidade civil dos proprietários de veiculos a motor, independente da marca ou do valor do carro de passageiros. Segundo as instruções a respeito da matéria, junto às companhias seguradoras, a tarifa criada será paga no momento em que o interessado providenciar a expedição da apólice sem o que não conseguirá o emplacamento. Esta exigência está contida no decreto da Presidência da República, que regulamenta a lei de proteção a terceiros por danos contra acidentes automobilísticos. Proveniente dêste seguro, serão cobertos os prejuvzos contra terceiros, pessoas e materiais, com pagamento de até 6 mil cruzeiros, novos, em caso de morte e, ainda, custeio das despesas médicas da vitima ou por sua invalidez permanente. Para cobrir danos materiais o custeio é da ordem de até NCr$ 5,00. Esta modalidade de seguro, entretanto, não cobrirá danos gerados ao veiculo do segurado quando por colisões ou obstáculos móveis, roubo ou incêndio.

("Diário do Paraná")

Diálogo vai até Moscou

CIDADE DO VATICANO — A primeira missão de alto nível enviada pelo Vaticano a Moscou informou que estabeleceu "contatos fraternais" com a Igreja Ortodoxa Russa. Acrescentou que esses contatos "são particularmente úteis para conseguir uma compreensão mais profunda da vida e das respectivas tradições religiosas, que podem contribuir para descobrir novas possibilidades de operações entre cristãos para o serviço do mundo de hoje".

A comissão pontifícia viajou à capital soviética no dia 9 último, chefiada por mons. John Willebrands, da Secretaria Vaticana para a Unidade Cristã. Em comunicado enviado ao Vaticano, mons. Willebrands informa que a comissão assistira à consagração de um bispo ortodoxo em Leningrado e, posteriormente, prelados ortodoxos assistiram a missa, juntamente com os representantes da Santa Sé, na igreja católica romana daquela cidade.

O comunicado afirma que o principal tema das conversações com os representantes da Igreja Russa foi "o pensamento social da Igreja Católica Romana, a começar dos fins do século XIX" até os últimos documentos pontifícios.

("O Estado")

Ponte Niterói-Rio já em 1968

O ministro de Transportes, coronel Mário Andreazza, afirmou no Rio que a ponte Rio - Niterói será iniciada no próximo ano e terminada ainda no govêrno do marechal Costa e Silva. A construção da ponte, que terá o nome "Ponte da Marinha", será feita bàsicamente com a utilização dos melhores técnicos, materiais e firmas nacionais, fatores que contribuirão para maior orgulho do povo brasileiro. O custo total da obra será de 80 milhões de dólares.

Histórias Reais

SATELITES DE COMUNICAÇOES

Os novos satélites da INTELSTAR possibilitarão várias estações terrestres em diferentes países a receber mensagens ao mesmo tempo. O satélite do Atlântico enviará simultâneamente programas de televisão e chamadas telefônicas transoceânicas. Uma em seis chamadas trans-oceânicas já é atualmente transmitida por satélite.

Vitais para o sistema de comunicações por satélites são as estações terrestres. Equipamento extremamente complexo envia o sinal ao satélite, que o reforça e o repete-o para outras estações terrestres. Elas, por sua vez, captam o fraco sinal enviado pelo satélite, ampliam-no bilhões de vêzes e passam-no para as rêdes terrestres de ligação.

Servindo a zona do Atlântico estão estações em: Andover, nos Estados Unidos (1); Mill Village, no Canadá (2); Goonhilly Downs, na Inglaterra (3); Pleumer-Bodou, na França (4); Raistings, na Alemanha Ocidental (5); Fucino, na Itália (6). A Espanha está atualmente construindo 2 estações (7) e (8); e a Grã-Bretanha numa ilha da Ascenção (9). As estações da zona do Pacífico são: Brewster Flats, nos E.U.A. (10); Havai (11); Carnavon, na Austrália (12); e Ibaraki, no Japão (13).

VI Frota é hostilizada

A Marinha norte-americana exibiu fotografias que confirmam as denúncias de que unidades navais soviéticas estão destruindo os movimentos da VI Frota dos EUA no Mediterrâneo.

Uma das fotos mostra um contratorpedeiro soviético da classe "Kashin", de número 504, pràticamente ao lado do porta-aviões "Franklin D. Roosevelt" a uma distância bastante pequena. Outras fotos, tôdas tiradas da cobertura daquele porta-aviões, em setembro, mostram o mesmo contratorpedeiro "fechando" a passagem do "Roosevelt".

A frota russa no Mediterrâneo foi quadruplicada nos últimos dois anos, e dispõe, no momento, de 30 embarcações, ao passo que os Estados Unidos mantém ali 55 unidades, com 2 ou 3 porta-aviões.

26 reprêsas na fronteira: Brasil-Uruguai

A Comissão Mista Brasil - Uruguai, reunida há pouco, em Montevidéo, encerrou seus trabalhos que prevêm a construção de 26 reprêsas em diferentes lugares da região fronteiriça, com o objetivo de armazenar as águas para irrigação e energia, controlar a navegação e as inundações.

Essa obra, quando realizada, favorecerá um milhão de hectares que poderão converter-se num importante centro produtor de arroz e forragens para a América Latina.

LUD

NAJWIĘKSZY TYGODNIK POLSKI W AMER. POŁUDN. — ZAŁOŻONY W 1920 R.
"LUD" ("O POVO") O MAIOR JORNAL POLONES DA AMER. LATINA — FUNDADO EM 1920

Curitiba — 27 grudnia — (dezembro) — 1967 — Nr 2945 — (52/67)

Trzej Królowie jechali...

Trzej Króle jechali,
Jezuska szukali,
Zobaczyli zamek,
w bramę zastukali.

— Otwieraj się zamku
wspaniały, królewski!
Pewnie gości w tobie
Jezusek Niebieski."

Wyszedł sam marszałek
przed bramę zamkową,
spojrzał na Trzech Króli
i pokiwał głową:

— Zamorscy królowie,
jedźcie szukać dalej,
nie ma tu Jezuska
wśród zamkowych sali.

Zmartwili się króle
bo już i noc blisko,
Patrzą ,a tu gwiazda
nad stajenką błyska.

Widzą Trzej Królowie
wyraźny znak Boży.
Więc Melchior najstarszy
drzwi stajni otworzył.

Ledwie je otworzył,
upadł na kolana,
bo ujrzał Dzieciątko
na wiązance siana.

Nie miał'ci Syn Boży
szat z pereł i złota.
Leżał nagusieńki,
jak ludzka sierota.

Pojęli cud świata
zamorscy mocarze
i padli przed złóbkiem
na królewskie twarze.

Z darami świętymi
złożyli Mu skrzynie,
uwielbili Boga
w maluśkiej Dziecinie.

E. Zarębina

Niebezpieczny owad w Paranie

Tzw. choroba "Chagas", wywołana przez owad zatruwający krew ludzką i w konsekwencji atakujący serce, liczy wiele ofiar w Północnej Paranie. Zgodnie ze statystyką parańskiego Sekretariatu Zdrowia — na chorobę tę cierpi około pół miliona osób, dzieci jak i dorosłych. Najskuteczniejszym środkiem przeciw tej chorobie jest dezynfekcja domów mieszkalnych przeprowadzana 3 razy do roku przy pomocy preparatu BHC. W ciągu ub. roku władze sanitarne przeprowadziły dezynfekcję 450 tys. domów.

Kardiolog Barnard mówi

Słynny kardiolog Afryki Południowej — prof. Christian Barnard, który w asyście 30 lekarzy dokonał przeszczepienia serca na Waszkańskim, zmarłym w tych dniach, nie traci nadziei, że przyszłe operacje tego rodzaju będą szczęśliwsze. Dodał również, że doświadczenia z operacją Waszkańskiego usuną niebezpieczeństwo jakiejkolwiek infekcji wewnętrznej u chorego. Przeszczepienie organów ciała ludzkiego są możliwe, jeżeli pochodzą od osób zmarłych w nagłych wypadkach, lub od ciężko rannych, dla których nie ma ratunku.

Pokojowa propozycja Johnsona

W wywiadzie udzielonym telewizji amerykańskiej, prezydent Johnson wyraził gotowość zawarcia pokoju w Wietnamie, jeśli tylko strona przeciwna wykaże dobrą wolę. Jasnym jest, powiedział Johnson, że wojnę w Wietnamie nie można zakończyć jedynie kosztem USA, zostawiając w rękach przeciwnika wszystkie korzyści i robiąc z niego realnego zwycięzcę. Warunki pokojowe muszą być sprawiedliwe dla obu stron walczących. Wietnam Południowy, według Johnsona powinien posiadać rząd konstytucyjny, obrany na podstawie wolnych wyborów, w których każdy wyborca przedstawia jeden głos. Ewentualne zaś zjednoczenie dwóch Wietnamów odbyć się może w drodze wyborów i pokojowego porozumienia.

Nowe wystąpienie Lacerdy

Podczas swego pobytu w Porto Alegre, Carlos Lacerda skrytykował ponownie rząd prezydenta Costa e Silva twierdząc, że nie brakuje w nim elementów korupcyjnych, jako też i tych, którzy pogwałcili ideały rewolucyjne z 1964 roku. Wobec wystąpień Lacerdy rząd federalny zachowuje całkowite milczenie, nie wdając się w polemikę, mogącą zaostrzyć wzajemne stosunki. Zresztą p. Prezydent dał kilkakrotnie do zrozumienia, że chce uszanować głosy opozycji, istniejące w każdym systemie demokratycznym.

Prezydent przeciw demagogii

Prezydent Costa e Silva, podczas rozdawania dyplomów absolwentom Szkoły Marynarki Wojennej, wypowiedział ostre słowa pod adresem demagogów, którzy — komentując liczne manewry wojskowe odbywające się w kilku Stanach — starają się przekonać społeczeństwo, że w kraju panuje niepokój. Czyli, że manewry miały na celu zastraszyć obywateli niezadowolonych. Prezydent podkreślił, że odpowiedzią na demagogię jest wysiłek rządu, by prowadzić nadal rozbudowę kraju, opierając się na lojalności i poparciu całej armii.

2 most między Brazylią a Paragwajem

Kanclerze Brazylii i Paragwaju podpisali umowę na budowę nowego mostu na granicy tych państw, który wzniesiony będzie na rzece Apá. Most liczyć będzie 80 m długości i wpłynie wielce na ruch handlowy między północnym rejonem Paragwaju i południowymi Stanami Brazylii.

Słowa na czasie

Jeden z najwybitniejszych ekonomistów brazylijskich, prof. Eugenio Gudin zabrał ostatnio głos na temat stosunków społecznych w Brazylii, komentując niedawne orędzie Episkopatu brazylijskiego na temat zatargów kilku biskupów z miejscowymi władzami. Prof. Gudin powstrzymuje się od krytycznych uwag tego orędzia, którego treść została na ogół przychylnie przyjęta przez opinię publiczną kraju, zwłaszcza poważną prasę.

Przypomina on natomiast, że stosunki społeczne w Brazylii nie są tak ciężkie, jakby się to komuś zdawało. Prawodawstwo dla świata pracy jest o wiele liberalniejsze i pozytywniejsze aniżeli to się dzieje w innych państwach. Tak np. po 10 latach pracy robotnik ma zapewnione miejsce we fabryce czy w jakimkolwiek przedsiębiorstwie. Nie można go bowiem wydalić z pracy. Jeśli zaś prawodawca chce go zwolnić z pracy przed upływem 10 lat, musi zapłacić dość wysokie odszkodowanie.

Jeśli chodzi o podatki z dochodów rocznych fabryk i przedsiębiorstw, są one wyższe aniżeli w samych Stanach Zjednoczonych. Również cło nakładane na przedmioty luksusowe sprowadzane z zagranicy — jest bardzo wysokie, a w większości wypadków nabycie ich (import) staje się niemożliwe. Odnosi się to przede wszystkim do luksusowych samochodów amerykańskich.

Należy także pamiętać, że zamożniejsze Stany Brazylii przeznaczają 50 proc. ze swych dochodów rocznych na rozbudowę Stanów gospodarczo słabo rozwiniętych. Władze federalne stoją na straży tej kontrybucji obowiązkowej, fiskalizując jej ściąganie i rozdzielając subwencje stosownie do potrzeb poszczególnych rejonów.

Nie do wierzenia wydaje się fakt, że wielkie amerykańskie przedsiębiorstwo "General Motors" osiąga w ciągu roku wyższe dochody ze sprzedaży swych produktów, aniżeli tego warta roczna produkcja całej Brazylii. Drugim faktem niewiarogodnym a jednak prawdziwym jest jeszcze to, że 85-milionowa Brazylia produkuje mniej niż połowę tego co produkuje 50-milionowa Francja, której powierzchnia kwadr. równa się wielkości jednego południowego Stanu Brazylii.

Najlepszym zaś dowodem zrozumienia sprawy i dobrej woli rządu prezydenta Costa e Silva w stosunku do ludzi pracy jest bezsprzecznie projekt, by wprowadzić powoli i gdzie się da — uczestniczenie robotników w zyskach przedsiębiorstw oraz ich czynny udział w administracji niu tychże. W chwilach wielu obecnych, w których tyle się mówi o stosunkach społecznych w kraju, wypadnie dla prof. Gudin są słowa wypowiedziane na czasie.

Benzyna i papierosy – droższe

Od pierwszego stycznia pójdzie w górę cena benzyny i papierosów. Cena gazoliny wzrośnie prawdopodobnie o 15 proc., papierosów zaś o 20 centawów. Zwyżka ta była konieczna, by rząd federalny mógł wypełnić swe zobowiązania wobec urzędników państwowych, którym obiecano podwyżkę pensji w początkach nowego roku.

Skazanie intelektualistów w ZSRR

Prasa zagraniczna donosi, że 4 intelektualistów sowieckich skazanych zostało na 13 i 15 lat więzienia. Władze oskarżyły ich o konspirację antyrządową, mającą na celu obalenie reżimu komunistycznego. Skazanie to jest dalszym, niekończącym się łańcuchem skuwającym wolną myśl i słowo ludzi nauki i sztuki w ZSRR, nazwanym słusznie "terrorem kulturalnym".

S. Paulo i Rio zbratały się

Gubernator Guanabary — Negrão de Lima

Miasta São Paulo i Rio de Janeiro stały się bratnimi miastami przez podpisanie specjalnego układu przez gubernatorów Stanów paulistańskiego i Guanabary. Dzięki temu porozumieniu, władze współpracować będą ze sobą na terenie administracyjnym, technicznym, ekonomicznym, kulturalnym, turystycznym itp., mając na celu rozwój gospodarczy i społeczny mieszkańców tych dwóch wielkich miast.

Nie będzie czystki w ZSRR

Szef sowieckiej policji bezpieczeństwa — Juri Antropow zapewnił na zjeździe szefów policji wszystkich państw socjalistycznych — że w Rosji nie powtórzą się nigdy "czystki" urządzane przez dawne GPU lub NKWD. "Czystki" te spowodowały wiele szkód w łonie partii i w całym społeczeństwie. Antropow przypomniał, że zadaniem policji bezpieczeństwa (KGB) jest przede wszystkim walka ze szpiegostwem uprawianym przez państwa zachodnie, zwłaszcza USA i sojuszników zachodźców w NRF.

MIGAWKI ZE ŚWIATA

★ **Anglia popiera politykę USA.** — Szef minister spraw zagranicznych oświadczył, że rząd brytyjski popiera politykę Johnsona w Wietnamie, oraz że Anglia pomimo veta de Gaulle'a, nie zrezygnuje ze wstąpienia do Wspólnoty Europejskiej.

★ **Straty powietrzne Wietkongu.** — Odrzutowce amerykańskie straciły dotąd w walkach powietrznych 101 myśliwców półn. wietnamskich — typu "Mig".

★ **Szczep indiański w niebezpieczeństwie.** — Szczep indiański — Nawajos, liczący 120 tys. dusz, żyjący w rezerwacie o 15 mln. akrów powierzchni, stał się ofiarą wielkich mrozów. Helikoptery dowożą mu żywność i odzienie.

★ **Kontrola urodzin we Francji.** — Parlament francuski zatwierdził projekt prawa wprowadzający we Francji kontrolę urodzin, oraz nabywanie pigułek antykoncepcyjnych za receptą lekarza i za pozwoleniem rodziców (małoletni).

★ **Czystka w Kubie.** — Kierownictwo partii komunistycznej w Kubie usunęło szereg profesorów i studentów z uniwersytetu w Havanie za to, że byli wyznawcami chińskiej "rewolucji kulturalnej".

★ **Pomoc dla astronautów.** — Na ostatnich sesjach ONZ dyskutowano nad pomocą daną astronautom, którzy przez pomyłkę wylądowaliby na terytorium państw obcych. Projekt ten będzie wkrótce uchwalony.

★ **Akcja przeciw nazistom w NRF.** — Rząd Niemiec Federalnych ma zamiar ograniczyć liczbę partii do dwóch, by w ten sposób położyć kres dalszemu wzrostowi partii neonazistowskiej.

★ **Chiny zmieniają taktykę.** — Władze chińskie wydały rozporządzenie, by urzędnicy i policja traktowali grzecznie przedstawicieli państw, z którymi Chiny utrzymują stosunki dyplomatyczne.

★ **3 kategorie dygnitarzy w Chinach.** — Najwyższa hierarchia partyjna w Chinach dzieli się na 3 grupy: I-szą stanowi Mao i Lin Piao; II-gą członkowie rządu oraz wykonawcy rewolucji kulturalnej; III-cią — 30 urzędników pośredniczących między członkami Politbiura a Komisją Centralną.

★ **Izrael kupuje myśliwce.** — Rząd Izraela czyni starania, by nabyć od USA 50 odrzutowych myśliwców - bombowców typu "Phantom F-4", wiedząc, że Egipt i Irak zakupiły od ZSRR 200 myśliwców odrzutowych.

★ **Popularny komik w Wietnamie.** — Ponad 12 tysięcy żołnierzy amerykańskich podziwiało humorystyczny program znanego komika Bob Hope, przeplatany występem baletu oraz słynnej orkiestry "Les Brown".

★ **Król grecki może wrócić.** — Wicepremier Grecji Pattakos oświadczył, że po uchwaleniu nowej konstytucji, król Konstantyn może wrócić na tron i że rząd Grecji skłonny jest iść na ustępstwa.

★ **Zamach stanu w Dahomey.** — Wojsko republiki Dahomey dokonało zamachu stanu, obalając prezydenta Christophe Sogie. Junta wojskowa obrała nowego prezydenta w osobie majora Maurice Kouandette, absolwenta francuskiej Akademii Wojskowej.

★ **Waszkanski zmarł.** — Nieoczekiwane zapalenie płuc u Waszkańskiego spowodowało jego zgon, pomimo usilnych starań lekarzy. Waszkanski po operacji przeszczepienia serca przeżył 18 dni.

★ **Obniżka inflacji w Argentynie.** — Od czasu objęcia rządów przez prezydenta gen. Onganía, jego polityka oszczędnościowa sprawiła, że inflacja w Argentynie spadła o 50 proc.

★ **Francja pokazuje "Mirage-G".** — Po raz pierwszy Francja dokonała udanej próby z odrzutowcem myśliwskim "Mirage-G" posiadającym ruchome skrzydła. USA mają już taki samolot typu "F-111", a ZSRR - "Mikoyan" i "Sukhoj".

★ **Odkrycie wirusa grypy.** — Sowiecka agencja "Tass" donosi, że dwaj uczeni z moskiewskiego Instytutu Wirusowego zdołali odkryć i odizolować wirusa grypy. Odkrycie to umożliwi skuteczną walkę z grypą.

Czytelnicy piszą:

Na barwnych kartkach Bożego Narodzenia

Dr Kazimierz Sienkiewicz
Rio de Janeiro — 12/1967

Spośród wszystkich obchodów i uroczystości, Boże Narodzenie przyodziało najwspanialszą szatę godową. Ustroiło ją perłami uczuć religijnych, koralami łączności rodzinnej, szmaragdami wiary i nadziei.

Tu w Brazylii, Boże Narodzenie, pomimo wszystko, tonie w atmosferze powszedności, przepajając się apatią, znudzeniem, zmęczeniem oraz streszczając się do banalnej funkcji objadania się i opijania się. Do tego, niezbyt podniosłego nastroju przyczynia się niewątpliwie upał... i brak śniegu.

Turysta, przybywający do Rio de Janeiro, w okresie adwentu, odniesie jednakowoż mylne wrażenie o splendorze przyszłych świąt, widząc setki "dziadków" tysiące choinek na wystawach, bardzo kolorowe reklamy, i wysyp zewsząd. aż do oszołomienia, melodię jednej i tej samej kolędy.

Dla nas tubylców, tymczasem, jednym przejawem, o dużej wartości psychologicznej, są kratki świąteczne. One bowiem zmuszają do spontanicznego zastanowania się nad ich istotą, treścią życzeń i nad widokiem, tym bardziej że sztuka graficzna przeistoczyła je w estetyczne i artystyczne wydania, równe nieomal genialnym obrazom. Patrząc na nie, nagle przenosimy się do dawnych, dobrych czasów, w Ojczyźnie.

W Lechickiej Krainie, pamięć Czterotysięcznego Proroctwa, czczona była wystawnie z bizantyńskim przepychem, treszczące w sobie to anielskie objawienie: "Nie bójcie się, bo oto opowiadam wam wesele wielkie, które będzie wszystkiemu ludowi, bo się wam dziś narodził Zbawiciel, który jest Jezus Chrystus..."

Kartki — rozpościerają przed nami kolejny bieg historii okresu świątecznego. Pokazują nam tę sielska scenę Betlejemskiego żłóbka, z Maryją i Józefem, uzupełnione postaciami aniołów, pasterzy, zwierząt. Tam znowu, wpatrzeni w dziwną, jaśniejącą gwiazdę, trzej Magowie na wielbłądach, zdążają ku przepowiedzianemu celowi; w innym opracowaniu, składając mirrę, kadzidło i złoto. Tu, Maryja na osiołku, prowadzonym przez Józefa, dzierżącego kij podróżniczy, zmierza ku świętemu przeznaczeniu. I zjawia się dalsza podróż Maryi i Józefa, w ucieczce do Egiptu, ze ścigającymi wojakami Heroda. Ówdzie Matka Boża z Dzieciątkiem na ręku, w najrozmaitszych pozach, szatach i typach narodowych, gloryfikuje macierzyństwo.

Z fazy historycznej, przenosimy się do nastrojowej. Wiją się zielone wieńce, z czerwonymi świecami, niedziel adwentowych. Ukazują się lasy świerkowe i choinki oprószone śniegiem, wystrojone owocami i ozdobami. Z ośnieżonych borów i zagajników, wypadają sarenki i ptaki, zahipnotyzowane srebrzystymi, smukłymi jodłami.

Poprzez okna chat wiejskich i domów miejskich zarysowują się kontury sosenek z jarzącymi się świeczkami; w niektórych, błyskają efekty elektrycznych iskier.

Gdzieniegdzie przyciągają oczy, stoły przybrane wonnym siankiem i lnianym obrusem, uginające się pod obfitością potraw. I rodzina przy wieczerzy, przy 12 tradycyjnej potrawie... i kutii.

Ciągną grupy kolędników z gwiazdami, szopkami i turonami, znacząc swe przejście nutami i cytatami.

I chłopak, w kominiarskim cylindrze, nalewający szampan, obiecuje szczery śmiech i szczęście.

Nagle, dźwięczą dzwonki płyną po śniegu sanie, wypełnione wiernymi, udającymi się do kościołów. A inni, w błogich pieniach, nocną ciszą, wspólnie modlą się w Pasterskiej Mszy.

Między dziesiątkami tysięcy kart, od czasu do czasu spostrzec można bezpośrednie wyrażenie życzeń: okręt na morskim szlaku, samolot w błękitnym przestworzu, czarowne miasta, lasy, góry i rzeki, mapy krajów świata, kuszące pięknem i przygodami.

I zamazują się wyczarowane obrazy w chwale, promiennej idei, człowieczego narodzenia i święta rodzina. Dobro i pokój, upiększone beztroskim weselem, wpadają w duszę. W radosnych marzeniach góruje jednak duchowy obraz Wesołych Świąt! Obraz szczęsnej nowiny, której tło wyściellila natura, śniegiem otulając ziemię, przykrywając bieluchnym całunem czystości i przepotężnej ciszy!

I wśród tej ciszy, rozchodzi się głos anielskich chórów: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli"!

Błyszczący ów symbol Bożego Narodzenia i Pokoju — już lat 1967 — przewodzi ludzkości, wdzierając się niepowstrzymanie i rozjaśniając mroki dusz. Fantazja pobudza i czuwa nad nieśmiertelnym hasłem pokoju i Odkupienia! Lecz ten Pokój, tak straszliwie poniewierany i wrzeszczany do oportunistycznych ram gołosłowia, traci swe posłannicze znaczenie, które odzyska jedynie, skoro zagrzmi nieblańskiem echem, uprzednego: "Gloria in excelsis Deo" !

C U D !

Dnia 8 listopada br. obudziłem się prawie konający. Brak oddechu, dusiłem się śmierć stanęła mi przed oczyma.

Widziałem, jak przez mgłę płaczącą żonę i syna... To ostatnie chwile życia. Zawieźli mnie do "Pronto Socorro" nieprzytomnego. Doktorzy stwierdzili, że to "Enfizema". Doktór chirurg włączył sondę do płuc. Przywróciło to oddech. Były jednak chwile, które wiekami się wydawały. Wysączały powietrze z płuc.

Po czterech dniach wyjęli sondę, zaszyli otwór i zwolnili mnie ze szpitala. Uradowany, jak nowo-narodzony (liczę obecnie 72 rok) szczęśliwy, że znowu znalazłem się w domu.

W mieszkaniu usiadłem na moim łóżku, bo poczułem się dziwnie. Bolało w płucach. Puchło gardło i szyja i to po wyjściu ze szpitala zaledwie nie całą godzinę. "Teraz już koniec — pomyślałem.

Żona zapłakana zapaliła świeczkę, dodając: To świeca z grobu Chrystusa w Jerozolimie — pamiętasz? Zgaś ją palcem, przeżegnaj się...

W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego... zgasiłem świeczkę. Pół godziny potem znalazłem się znów w szpitalu, opuchnięty nie do wiarygodnego — jak balon. Wwlecono mi znowu sondę w płuca... "Enfizemę" nie łatwo wyleczyć w mym wieku. Leżałem tak opuchnięty — przymocowany do łóżka... Szły dnie... Wyczytałem w oczach lekarza, że nie ma dla mnie ratunku.

W chwilach tych zwracałem się do dalekiej Ojczyzny, której więcej nie zobaczę. Zostawię żonę i syna... Koniec tułaczki...

Przychodzili znajomi i członkowie Towarzystwa. Ksiądz Ivo odwiedzał mnie każdego dnia.

Pewnej nocy śniłem, że ksiądz podał mi arkusz papieru. Czytaj — powiedział. Czytałem... Była to przecudna poezja czy hymn na cześć Matki Boskiej. Czytałem raz i drugi... Zachwycająco piękna.

Cudna, Księże — zwróciłem się do niego. Ale nie było go przy mnie...

Obudziłem się. Zobaczyłem żonę siedzącą na przeciw:

Cudna poezja, — podaj mi ją, chcę jeszcze raz przeczytać... To hymn na cześć Matki Boskiej

— Ty śnisz — powiedziała. Obserwuję cię. Rozmawiałeś przez sen. Nie mam żadnej poezji...

Więc to był sen?

Starałem się przypomnieć poezję czytaną we śnie. Przecież czytałem ją dwa razy... Zachwycałem się nią... To była poezja czy hymn dla Tej, do której w chłopięcych latach jak i w latach wojennych modliłem się, Którą uwielbiałem, a o Której od lat zapomniałem. ..

Rano przyszedł doktór; badał... opukiwał, patrzał się na mnie, a w oczach jego widziałem iskrę zadowolenia...

Zdrów pan jesteś. Dziś wyjmę sondę...

Po paru dniach powróciłem do domu. Poezja na cześć Matki Boskiej pozostaje nieodcyfrowana... Rzuciłem się na kolana. Modliłem się jak za dawnych czasów, dziękując Matce Boskiej za powrót do zdrowia. Doktór powiedział, że to "Cud, że zostałem wyleczony, bo na 1.000 zaledwie jeden się wyleczy i to bardzo rzadko.

I ja wierzę, że to był cud!..

Cud! Matki Boskiej Królowej Polski.

I dziś jak za dawnych czasów modlę się do Matki Boskiej, bo wierzę, że Jej zawdzięczam wyzdrowienie... Matce Chrystusa — Królowej Polski. Niech tych kilka słów będą publicznie ogłoszone.

Niniejszym dziękuję wszystkim odwiedzającym mnie, a przede wszystkim Państwu Edel i Państwu Soniuk. A także najserdeczniejsze podziękowanie składam księdzu Ivo, który każdego dnia mnie odwiedzał, wnosząc nadzieję że wyzdrowieję.

Władysław Zagłoba

P. S. — Zawiadamiam przyjaciół i znajomych, że pozostają zawsze do usług jak dawniej. Adres: Caixa Postal, 1566 — Belo Horizonte — Minas Gerais.

Polscy Księża w Brazylii

KS. KAROL STRUTYŃSKI C.M.

Rok 1857.

Wielu Polaków ze względów politycznych w okresie rozbiorów, upadku Ojczyzny i niewoli, rozbiorów i kasacji zakonów po insurekcjach i zamknięcia seminariów, wstępuje do zakonów i opuszcza granicami kraju i równocześnie pod obcym sztandarem pracuje dla dobra społeczeństwa miejscowego.

Do nich należy nasz Ks. Karol Strutyński.

Urodzony w Warszawie, nie mogąc wstąpić do zakonu w Zgromadzenia Księży Misjonarzy, szuka pomocy u Wincentego à Paulo w Paryżu, rozwiązania swojego powołania. Po skasowaniu zakonów św. opuszcza Europę i spotykamy jego działalność w północnych Stanach Brazylii w latach 1857 - 1864. Misjonarz ludowy i profesor w Seminarium Czarnych w Pernambuco, Ceará są świadkami wysiłku i poświęcenia Ks. Strutyńskiego. Lecz okazał się świetnym wykładowcą w Seminarium Księży Misjonarzy prowincji brazylijskiej i Minas Gerais, w Caraçá w r. 1861/62

Caraça przeznaczone było dla świeckich. Wynik jego dziesiątki mężów, polityków, kierowników nawy państwowej. Za czasów Ks. Strutyńskiego liczyło 200 alumnów, rozwinął się złoty okres rozwoju pożytecznej instytucji, która miała krajowi zdolnych i światłych obywateli.

Z powodu słabego zdrowia, musiał opuścić kadedrę i wykładowca i powrócił do Polski, gdzie w Poznaniu umarł w 1871 r. lat 39.

KS. DR HIERONIM KAJSIEWICZ C. R. — 1812 - 1873 (Powstaniec)

Rok 1865.

Urodził się w Mariampolu w dniu 7.12.1812.

Wyemigrował do Paryża, zostaje księdzem. Uczestnik Zgromadzenie Zmartwychwstania Pańskiego (Zmartwychwstańcy), wraz z Ks. P. Semeneńką 1848 i Ks. Jackiem.

Odbywa liczne podróże w celach misyjnych po Europie, Azji Mniejszej, Palestynie, Ameryce Północnej i Południowej Brazylii.

Pisze dużo w postaci listów do przyjaciół: Opisy podróży o Brazylii drukował "Przegląd" we Lwowie w 1873.

Pisma Jego wyszły w Berlinie w 1872, trzeci tom zawiera "Listy z podróży". Bawi w Brazylii, Rio de Janeiro i Sao Paulo u OO. Kapucynów w 1865 i 1866, zbierając fundusze na Seminarium Polskie w Rzymie.

W III tomie str. 252, 290, 324 opisuje spowiedź "Wielkiej Mesa", masonerię, antyklerykalizm oraz opisy przyjęć i przemówienia.

Pisarz i wybitny kaznodzieja; brał udział w Powstaniu Styczniowym, po upadku wyemigrował do Paryża. Rok 1867 — prof. teologiczne w Rzymie; kapłaństwo w Rzymie w 1841.

Przeciwnik towianizmu; Przyjaciel Mickiewicza, Słowackiego, Krasińskiego.

Działalność Ks. Kajsiewicza na emigracji, wpływ na rozbudzenie uczuć religijnych i patriotyzmu: Kazania i Nowy Przygodne, 1845 - 1848.

Porównują Go do Skargi.

Zmarł 23.2.1873 w Rzymie.

Ks. Jan Pitoń, C. M.

(Cd.)

Polskie kolędy

Od lat w polskich kościołach św. Wincentego à Paulo nieustannie rozbrzmiewają kolędy polskie w okresie Bożego Narodzenia. W kościele św. Stanisława słyszy się kolędy wykonaniu chóru św. Cecylii pod kierunkiem znakomitego dyrygentii p. Heleny Skalskiej. W kościele zaś św. Wincentego i Matki Chrystusa — Królowej Polski, w kościele zaś św. Wincentego i Matki Chrystusa — Królowej Polski. Niech tych kilka słów będą publicznie ogłoszone.

Niniejszym dziękuję wszystkim odwiedzającym mnie, a przede wszystkim Państwu Edel i Państwu Soniuk. A także najserdeczniejsze podziękowanie składam księdzu Ivo, który każdego dnia mnie odwiedzał, wnosząc nadzieję że wyzdrowieję.

Władysław Zagłoba

P. S. — Zawiadamiam przyjaciół i znajomych, że pozostają zawsze do usług jak dawniej. Adres: Caixa Postal, 1566 — Belo Horizonte — Minas Gerais.

Redakcja dziękuje

Z okazji świąt nadeszło cały szereg życzeń pod adresem Redakcji. Nie mogąc wysłać podziękowań indywidualnie, drogą wyrażamy serdeczne "Bóg zapłać" za ciepłe słowa i chęty i poparcia.

Redakcja

Farmacia e Drogaria St. Hilefi
Matriz: Praça Tiradentes, 530
Filiais: Rua Riachuelo, 138 e
FARMASTEL Travessa Oliveira belo, 71
Są to apteki prowadzone przez Profesorów Fakultetu Farmaceutycznego, które sprzedają najtaniej w Kurytybie i są godne zaufania.

LUD
Alameda Cabral, 846
Caixa postal 155
Tel.: 4-1057
Curitiba - Parana
Brasil

Proprietário: Congregação da Missão
Diretor: Pe. Domingos Wiśniewski
Redator: Pe. José Zaiac
GODZINY PRZYJĘĆ: Od poniedziałku do piątku: od 8 do 12 i od 14 do 18. W soboty. od 8 do 12.

PRENUMERATA "LUDU" NA ROK 1968
W Brazylii ..... NCr$ 7,00
W krajach południowo-amerykańskich ..... NCr$ 7,00
W Ameryce Środkowej i Północnej ..... 3 dolary
W Europie, Azji, Afryce i Oceanii ..... 5 dolarów

Do poczty lotniczej dopłaca się:
na Brazylię ..... NCr$ 8,00
w Ameryce Południowej i Środkowej ..... 5 dolarów
do U.S.A. ..... 8 dolarów
Cena egzemplarza w Kurytybie ..... NCr$ 0,20
Cena egzemplarza w Sao Paulo i Porto Alegre .... NCr$ 0,30

"LUD" wysyłany pocztą lotniczą można nabyć:
São Paulo: w kiosku gazetowym obok poczty głównej — (Avenida São João)
W kiosku gazetowym na stacji kolejowej LUZ. (Livraria da Estação da Luz, Saguão Principal), przy wejściu do Parku.
Porto Alegre. w kiosku na placu Antigo Parobé, Loja n.° 3.

Brasília: można czytać naszą gazetę w "Salão Nacional e Internacional da Imprensa, da COOPER PRESS, w Brasília Imperial Hotel"

PRZEDSTAWICIELE "LUDU" ZA GRANICĄ:
W U.S.A.: — Rev. W. Sojka. St. John Kanty Prep., ERIE, Pa.
W Argentynie: — Sfr. Juan Czajkowski, Avenida Mitre, 127, Posadas, Pcia. Misiones. Stanisław Dziewa w Gobernador Rocca i Eduardo R. Krawczyk. Floricultura Oberá calle Córdoba 267, OBERÁ Misiones.
W Urugwaju: — Pan Franciszek Grzywnowicz. Calle Bayona, 3623, MONTEVIDEO.

Auto Vidros Curitiba
O MELHOR PREÇO — A MELHOR TÉCNICA
VIDROS ORIGINAIS PARA AUTOMÓVEIS — ÔNIBUS E CAMINHÕES
Canaletas-Borrachas-Acessórios
COLOCAÇÃO E ATACADO
NOVAS E AMPLAS INSTALAÇÕES
Av. Visconde de Guarapuava, 3273 - Fone: 4-5095
CURITIBA — PARANA

PEWNIE TANIO
P.K.O. - WARSZAWA
SWOBODNY WYBÓR
Paczki albo Złotówki
OSZCZĘDNOŚCI ("SKUP")
ZLECENIA DO WYBORU albo WYBRANE
Paczki PEKAO DO POLSKI
Najoszczędniej, najłatwiej i bez zwłoki obdarzysz Krewnych i Przyjaciół w Polsce.
ROSJA
RUMUNIA
JUGOSŁAWIA
IKKA — BUDAPEST
TUZEX — PRAGA
GENEX — Berlin
V/O VNESHPOSYLTORG — MOSKWA
Do Rosji od 1 października do 31 grudnia 10% rabatu
EMPRESA J. RAJIC Ltda., São Paulo
Praça da Sé, 4.° — Tel.: 36-8530 — Caixa Postal 3[illegible]

PROBLEMAS DO AGRICULTOR — MÃO DE OBRA CARA — ESTIAGENS — MÁS COLHEITAS.
ELIMINE ESTES PROBLEMAS E OBTENHA LUCROS CERTOS, MECANIZANDO SUA LAVOURA.
IMAG-Implementos e Maquinas Agricolas Ltda
MOTORES DIESEL A GASOLINA DA MELHOR PROCEDÊNCIA
WISCONSIN
AGUARDAMOS SUA VISITA
AV. SETE DE SETEMBRO — 2426 — ESQUINA COM RUA CONSELHEIRO LAURINDO — CURITIBA
MICRO TRATOR ISEKI — LINHA COMPLETA EM EQUIPAMENTOS PARA IRRIGAÇÃO
MATRIZ EM SÃO PAULO

Transatlantyki przechodzą na emeryturę

30.000 publiczności zgromadziło się na terenie stoczni Johna Browna, aby uczestniczyć w uroczystości chrztu statku pasażerskiego. Królowa Elżbieta II przecięła wstęgę, podtrzymującą butelkę szampana, która rozbiła się o burtę oceanicznego kolosa. Przy dźwiękach "God save the Queen" potężny kadłub oceanicznego kolosa powoli spłynął na wody rzeki Clyde w Glasgow, gdzie prowadzone będą prace wyposażeniowe. Za rok transatlantyk imieniem "Queen Elisabeth II" wyruszy w swój dziewiczy rejs, stając się najnowocześniejszym liniowcem pasażerskim Wielkiej Brytanii.

Cunard-Line, które od dziesiątków lat utrzymują regularną komunikację przez Atlantyk, długo wahały się, czy przystąpić do budowy nowego statku pasażerskiego. Ostra konkurencja lotnictwa sprawia, że trudno dziś zapewnić opłacalność rejsów z Liverpoolu do Nowego Jorku. Wątpliwości rozstrzygnął fakt, że dwa dotychczasowe transatlantyki, duma Albionu, "Queen Mary" i "Queen Elisabeth" przechodzą na emeryturę.

Pierwsza pływająca "królowa" przekroczyła 31 lat, a druga — 27, co w morskiej karierze statków pasażerskich jest wiekiem sędziwym. Przez długi czas obydwa statki zapewniały komfortową i bardzo szybką podróż z Europy do Ameryki. "Queen Mary" (81.235 brt) i "Queen Elisabeth" (największy statek świata — 83 673 brt) w czasie wojny spełniały rolę transportowców i — jak obliczają biegli — przewiozły około 1,5 mln. żołnierzy amerykańskich na front europejski. To ich najchlubniejsza karta!

"SAVANNACH" PRZEPŁYNĄŁ PIERWSZY

Przez cztery stulecia łączność między Europą a Ameryką utrzymywały żaglowce. Przedłużało to czas trwania rejsów i uzależniało je od warunków atmosferycznych. Natomiast parowiec statki pojawiły się dopiero pod koniec XVIII wieku, kiedy Williamowi Symingtonowi udało się zastosować maszynę parową do napędzania łańcuchem koła szufiowego. Jedną z udanych konstrukcji okazał się kołowiec "Charlotle Dundas" w 1803 r.

Z amerykańskiego portu wypłynął 26 maja 1818 r. statek parowy "Savannah", który po dwudziestu sześciu dniach wpłynął do Liverpoolu.

Pionierski rejs nie wzbudził entuzjazmu, gdyż był zbyt kosztowny.

Dopiero wprowadzenie nowych materiałów do budowy statków i ulepszenia techniczne sprawiły, że w latach 1850-60 zaczęto wprowadzać parowce morskie na trasy. Drewniane konstrukcje zastąpiono lżejszymi i wyporniejszymi kadłubami żelaznymi, a koła zastąpiono śrubami pracującymi pod powierzchnią wody. Powstało szereg transatlantyckich towarzystw żeglugowych, takich jak Hamburg — Ameryka Line, Lloyd czy Cunard. Wzmagał się ruch towarowy i pasażerski na Atlantyku, ustanawiano wciąż nowe rekordy.

O "BŁĘKITNĄ WSTĘGĘ" ATLANTYKU

Już w 1838 roku ustanowiono specjalną nagrodę — "Błękitną Wstęgę Atlantyku" przyznawaną statkom, które przebyły z największą średnią szybkością jedną z pięciu tras na oceanie. W 1939 r. ufundowano dodatkową nagrodę w postaci statuetki ze srebra i złota. Przez lata więc trwał nieustanny wyścig.

Dotychczas nagroda ponad 40 razy zmieniała posiadacza. W 1838 roku stałek brytyjski "Sirius" — pierwszy laureat "Błękitnej Wstęgi Atlantyku" Rozwijał szybkość zaledwie 8 węzłów, dziś amerykański "United States" płynie z szybkością 36 24 węzła na godzinę. W sierpniu 1889 roku parowiec "Pary" przepłynął ocean w ciągu 25 dni 22 godzin i 38 minut. Motorowiec "United States" na przebycie tej samej trasy potrzebował 3 dni 10 godzin i 40 minut.

Zaden z transatlantyków nie jest jednak dziś w stanie konkurować z szybkimi i wygodnymi samolotami odrzutowymi, które pozwalają przekroczyć Atlantyk w ciągu kilku godzin. W ub. roku przybyło do USA 3 667 tysięcy turystów, ale zaledwie 459 tysięcy korzystało z drogi morskiej. Reszta — prawie 3 miliony osób — korzystała z linii lotniczych.

"QUEEN" EST MORTE — VIVE LA "QUEEN"!

Z roku na rok zmniejszająca się liczba amatorów podróży na pokładzie transatlantyków spowodowała, że Cunard-Line zaczęły narzekać na deficyt jaki przynoszą jej regularne linie transatlantyckie. Podobno ostatnio wynosił on ponad 4 miliony dolarów rocznie.

"Dla dotychczasowych rejsów wycieczkowych "Mary" i przez Kanał Panamski, ani Kanał Sueski, pływać po płytkich wodach lub zawijać do mniejszych portów" (Spiegel).

Przewodniczący rady nadzorczej Cunard-Line, Sir Basil Smallpeice, pragnie uzdrowić sytuację finansową. Dwa największe statki transatlantyki, noszące imiona angielskich władczyń, postanowiono sprzedać.

Wyrzanerowana "Queen Mary" sprzedana została kalifornijskiemu miastu Long Beach za 4,4 mln. dolarów. Władze tamtejsze postanowiły zamienić statek na turystyczną atrakcję: częściowo przebudowany zostanie na muzeum marynarskie, a częściowo na pływający hotel z luksusowym barem.

Założenia projektowe nowego transatlantyku Cunard-Line nie zmierzają do dalszego bicia rekordów szybkości i wielkości, ale do maksymalnego wykorzystania statku dla turystyki morskiej. "Queen Elisabeth II" jest mniejsza od swoich poprzedniczek, ma wypomność 58 000 brt. Przewidziano likwidację podziału kabin na klasy. 2.025 pasażerów będzie miało nieograniczony wstęp na wszystkie pokłady, których będzie trzynaście. Będą mogli korzystać z 4 basenów kąpielowych, paru barów i restauracji. Dziesięciometrowe zanurzenie kadłuba umożliwi wpływanie statku do mniejszych portów i swobodną żeglugę u wybrzeży mórz południowych. Sterowanie transatlantykiem ułatwią urządzenia elektronowe, a wśród nich komputer. Szybkość podróżna ok. 28,5 mili morskiej na godzinę, a więc bez rewelacji.

"Gazeta Niedzielna"

Casa Pavão
Hipolita Dopieralskiego
Rua Mal. Floriano, 511
Curitiba — Paraná
Wielki wybór ubrań gotowych, kapeluszy, bucików, koszul. — Artykuły ogólne dla mężczyzn, kobiet i dzieci.

Rzeczy Ciekawe i Prawdziwe:

Archeologia na śladach nowej Pompei

Brytyjscy i greccy archeolodzy prowadzą prace wykopaliskowe w Knossos na Krecie i na wulkanicznej wyspie Santorin sądzą, że natrafili na ślad osiedla z czasów kultury egejskiej (przełom II i III stulecia p.n.e.) i że odkrycie to będzie miało dla nauki takie znaczenie jak odkrycie Pompei. Jak donosi londyński "Times" osiedle odkryte na wulkanicznej wyspie Santodin znajdowało się na głębokości ponad 9 stóp. Grecki profesor Marynatos, który prowadzi tam prace wykopaliskowe, już przed wieloma laty wysunął tezę, że wybuch wulkanu, który nastąpił na wyspie Santorin, miał katastrofalne następstwa dla całej kultury egejskiej i miasta Knossos doprowadzając do upadku tej kultury. Dotychczas uczeni sądzili, że Knossos zostało zniszczone w wyniku najazdu Achajów w 1400 r. p.n.e. Jeśli obecne prace wykopaliskowe potwierdzą, że inwazja ta i upadek Knossos nastąpiły po katastrofie wulkanicznej, to trzeba będzie poddać rewizji całą naszą wiedzę o tej epoce. Już obecnie znalezione w Santorin przedmioty wskazują na to, że pod wulkanicznym popiołem znajduje się całkowicie zachowane osiedle, którego bogactwo i znaczenie porównać można tylko do odkrycia Pompei.

O mały włos...

Pewien kierowca ciężarówki we Frankfurcie pod Menem po spożyciu większej ilości alkoholu ulokował się i zasnął w ogromnym pojemniku na śmieci, umieszczonym w pobliżu centralnego dworca miejskiego. Spał jeszcze głęboko gdy pojawił się wóz do śmieci i zabrał pojemnik.

Przewieziono go do punktu spalenia śmieci i na chwilę przed wsypaniem zawartości do dużego pieca, spostrzeżono śpiącego kierowcę już na taśmie transportera...

O tabakierkach

Dawno już minęła kariera tabakierek. Nie każdy jednak wie i pamięta, że narodziła się ona dzięki Francuzowi Nicot. On pierwszy zwrócił uwagę na liście tytoniowe. Wysuszył je, powąchał i... kichnął. I odtąd, najpierw przez ciekawość, potem dla zdrowia i mody zaczęli kichać wszyscy na portugalskim dworze, gdzie był ambasadorem. Zwyczaj dworski z Portugalii przeniknął na dwór francuski i angielski, a za Sasów zawitał do Polski. Kichała więc cała Europa...

Liście tytoniowe suszono w specjalnych woreczkach, gdzie fermentowały, potem mielono, przesypywano solą i tym proszkiem wypełniano tabakierki.

Tabakierki były rozmaite. Chłopi brali tabakę z podłużnych rożków blaszanych lub drewnianych, szlachta z rożków ze skóry wołowej, lub łosich kopytek nabijanych złotem, lub srebrem. Dwory posługiwały się płaskimi puszkami, które noszono w kieszonkach kamizelek.

Na dworach tabakierki były upominkami oficerowi w drodze łaski i wyróżnienia przez monarchów i dostojników. Przedstawiały one wówczas dużą wartość, były ze złota, lub masy perłowej, suto zdobione drogimi kamieniami. Bardzo oryginalne były tabakierki napoleońskie, na których rzeźbiono sceny wojenne i wizerunki cesarza na koniu. Napoleon ofiarowywał takie tabakierki swoim wiarusom za bohaterskie czyny na polu bitwy.

Ale nadszedł kres kichania, a zaczęło się palenie. Suszonymi i mielonymi liśćmi tytoniowymi napełniano cybuchy, fajki i następnie gilzy.

Tabakierki schowano do serwantek, gabloł i muzeów. Zaczęły się pojawiać papierośnice. Rozpoczynają panowanie nad światem papierosy, ze szkodą dla zdrowia i kieszeni. A winien wszystkiemu Francuz Nicot (nikotyna), który ongiś zwrócił zupełnie niepotrzebnie uwagę na roślinę zwaną tytoniem.

Żarłoczne rekiny

W Australii złowiono ostatnio wielkiego rekina mierzącego 7 m 20 cm długości. W jego wnętrzu znaleziono innego rekina mierzącego "tylko" trzy metry. Ten z kolei nie zdążył jeszcze strawić 3 małych, rekinów, liczących zaledwie po 70 centymetrów.

Mrówki żyły przed 100 milionami lat

Na brzegu morza w pobliżu New Jersey znaleziono kawałek bursztynu, w którym znajdują się resztki mrówek. Z badań przeprowadzonych na Uniwersytecie Harvard wynika, że mrówki te żyły przed 100 milionami lat. Są to prawdopodobnie najstarsze z dotychczas odkrytych resztek owadów żyjących w koloniach.

Czterooka ryba

U brzegów meksykańskiego stanu Oregon żyje bo[illegible] dziwaczna ryba. Posiada ona dwie pary oczu — jedna położona nad drugą. Jedno oko każdej pary patrzy w górę, a drugie w dół. Miejscowi rybacy uważają, że dwie pary oczu umożliwiają rybie unikania spotkań z niebezpiecznymi drapieżnikami wodnymi.

EUGÊNIO STALINSKI
TŁUMACZ PRZYSIĘGŁY
Załatwia również sprawy naturalizacji, paszportowe, wizowe itp.
NOWY ADRES:
São Paulo — Rua São Bento, 279, 4° — Tel.: 35-4475

KĄCIK LEKARSKI:

Którędy droga do wirusa grypy?

Pisanie o grypie staje się ciągłym przypominaniem faktu, że — jakkolwiek należy ona do chorób najbardziej znanych i powszechnych, albowiem nie ma właściwie wśród nas człowieka, który by jej nie przechodził — to przecież stanowi jako schorzenie nadal zagadkę medyczną. Nie poddaje się żadnym regułom, przyjętym wobec chorób zakaźnych — a zapobieganie jej oraz falom epidemii, praktycznie sprowadza się do tradycyjnych sposobów, pomimo także lekarskich. Na dobrą sprawę, nie wyprodukowano dotąd skutecznej szczepionki, ani specjalnego leku — który trafiłby bez pudła w sam środek grypowej tarczy.

Wiadomo, że grypa jest chorobą nietypową. Bo w przypadkach wielu innych schorzeń zakaźnych — jeden zarazek wywołuje na ogół jednem typowy obraz chorobowy. Tymczasem zarazek grypy może ukazywać nawet kilkanaście obrazów chorobowych, w zasięgu od zapalenia gardła — do zapalenia płuc. Istnieje jeszcze dodatkowa komplikacja, gdyż całkiem zbliżone objawy schorzeń mogą pochodzić nie tylko od wirusa grypy, lecz i od innych zarazków. Trzeba ponadto pamiętać, że niemal każda epidemia grypy wprowadza zamieszanie wśród świata lekarskiego przez zaskoczenie jakimś nowym wirusem, który wywołuje chorobę.

"Normalne" choroby zakaźne dają się ograniczyć w ich zasięgu działania — na skutek izolacji zarażonych i przez podejmowane akcje dezynfekcyjne. Środki te zawodzą jednak wobec grypy. Większość chorób zakaźnych można leczyć wyraźnie określonymi i przeważnie zabójczymi dla schorzenia środkami. W przypadkach grypy, leczy się jej objawy, zapobiega powikłaniom — ale nie odkryto jeszcze uniwersalnego leku przeciw samej grypie. Nawet tu i ówdzie pojawiające się szczepionki antygrypowe wywołują tyle dyskusji i różnic zdań ó gronie specjalistów — że posuwają one naprzód sprawę lecznictwa grypy bardzo powoli.

Dotychczas udało się ustalić, że wirus grypy przedostaje się do dróg oddechowych i do wnętrza komórek — przez nos i jamę ustną. Także niektóre zwierzęta chorują na grypę. Badania wykazały, że ptaki jest odporny na zarazki grypy — natomiast myszy reagują tylko na pewne szczepy wirusa grypowego. Niewrażliwość na określony rodzaj wirusa wiąże się z gatunkiem atakowanego przez ów wirus — organizmu. Stąd też wszyscy ludzie podczas trwania epidemii chorują na grypę.

Medycyna stwierdza także, iż na powierzchni tkanek, najczęściej w śluzie — spotyka się czasem substancje "hamujące" wirusa grypy — zamykając drogę do wnętrza komórki. Te, tzw. inhibitory, można wykryć nie tylko w śluzie pewnych ssaków, ale również w surowicy krwi. Mimo to, nauka nie wpadła na trop takich inhibitorów —które zatrzymywałyby każdy szczep wirusa grypy.

Istnieją różne kierunki natarcia na tę chorobę. A tymczasem wielkie epidemie wciąż czynią spustoszenia w ogromnych zbiorowiskach ludzkich. Jedyną bronią przeciw grypie są nadal tabletki antygrypowe i witamina C w sporych dawkach. Działanie tej witaminy polega na możliwości uszczelnienia naczyń krwionośnych. Są to jednak środki i metody, stosowane w trakcie choroby. Nie wymyślono niestety jeszcze sposobu na uchronienie się przed samą grypą.

Cała nadzieja w tym, że zapas wiadomości i objawów związanych z grypą — rośnie z roku na rok. Być może zarówno sposób na zwalczanie raka, jak i grypy — zostanie odkryty w niedługim czasie. Skoro bowiem człowiek wybiera się całkiem realnie na księżyc — dlaczegóżby nie dotarł po serii eksperymentów — do źródeł powszechnych dziś chorób?

Retificadora BRASPOL LTDA.
Andamos wszelkie typy motorów samochodowych. — Robota gwarantowana i szybka. —
CENY PRZYSTĘPNE
Rua Marechal Floriano 4100 — Fone: 4-2635
CURITIBA — PARANA

Paczki PEKAO DO POLSKI
Najtaniej, najszybciej i najsprawniej otrzyma Rodzina i Przyjaciele w POLSCE
POMOC
przez PACZKI PEKAO tak zw. "DO WYBORU" oraz PACZKI SPECYFIKOWANE wg. katalogu.
PEKAO posiada Paczki: żywnościowe, ze świeżymi owocami, słodyczami, upominkami dla Pań, Panów i Dzieci, maszyny do szycia, maszyny dziewiarskie, lodówki, sprzęt motorowy tj. samochody, motocykle, opony, materiały budowlane, włókiennicze, inwentarz żywy tj. krowy, świnie, węgiel, koks, meble i wiele innych rzeczy...
WIELKI ASORTYMENT LEKARSTW AMERYKAŃSKICH
GOTOWE DO ODBIORU APARTAMENTY I DOMKI
Po informacje i Katalogi należy zgłaszać się do:
PRZEDSTAWICIELKI Upoważnionej przez PEKAO New York,
p. Haliny BERGMAN,
SÃO PAULO
Caixa Postal Nr 5127, Tel.: 52-87-29

SERDECZNE ŻYCZENIA
Szczęśliwego Nowego Roku
SKŁADA CAŁEJ POLONII
PEKAO TRADING CORPORATION
NAJBARDZIEJ POPULARNA FIRMA WYSYŁKI PACZEK DO POLSKI

ŻYCIE RELIGIJNE:

NOWY ROK

Ewangelia św. zapisana u św. Łukasza w rozdziale 2

Onego czasu, gdy nadszedł dzień ósmy jak obrzezano Dzieciątko, nazwano Imie Jego Jezus, które było nazwane od Anioła pierwej, niźli się w żywocie poczęło.

Imię, które jest ponad wszelkie imię

Łatwo odgadnąć, że chodzi o Imię naszego Zbawiciela — Jezusa Chrystusa. Z tym Najśw. Imieniem rozpoczyna Kościół Nowy Rok, aby nam zwrócić uwagę, że we wszystkich naszych sprawach mamy wzywać Imię Jezusa na pomoc i ufać w jego moc. Święty naszych czasów, profesor uniwersytetu, Contardo Ferrini, kiedy był zmęczony studiowaniem, kiedy nie mógł zrozumieć jakiegoś zawikłanego zagadnienia, pisał na marginesie książki "Jezus" i potem czuł się lepiej i z nową ochotą brał się do studiowania.

Przykrości, zmęczenia, choroby i rozmaite nieprzyjemności zawsze zdarzają się na tym padole płaczu. Może nawet dziś nasz dom jest nawiedzony przez wielki krzyż... Przeklinać nie jest rzeczą odpowiednią, uwolnić się od krzyża nie można. Co robić? Wzywać Najświętsze Imię Jezus, a zostaniemy pocieszeni i łatwiej będzie nam dźwigać nasz krzyż.

Chrześcijańscy robotnicy, którzy pracujecie w kurzu i dymie fabrycznym, aby utrzymać wasze rodziny, nauczcie się wzywać Imienia Jezus! Wśród warkotu maszyn i bicia młotów Aniołowie potrafią zebrać wasze akty strzeliste i zanieść do nieba, są one przyniosą wam błogosławieństwo i ochotę do pracy.

Matki chrześcijańskie, na was to spoczywa wielka część krzyża rodzinnego, i nieraz wasze dzieci nie pojmują waszego poświęcenia. Nauczcie się wzywać Imienia Jezus, a znajdziecie siłę i cierpliwość w waszych ukrytych cierpieniach.

Niech będzie wzywane Imię Jezus przez chorych i słabych, którzy są ciężarem dla siebie i dla drugich, a znajdą wielką ulgę dla swojego ciała schorzałego i wielki pokój dla swojej skołatanej duszy.

Niech wzywają Imienia Jezus okryci żałobą po stracie swych bliskich, niech wzywa Go sierota, wdowa i matka, która straciła syna, a wszyscy odczują jak się zapełnia ta straszna próżnia, jaką wytworzyła śmierć naokoło nich.

KS. Z. P.

Duszpasterz odpowiada

Korzystając z działu "Duszpasterz odpowiada", proszę o odpowiedź na 2 pytania, mianowicie: 1) Dlaczego myje się umarłych — czy to konieczne? 2) Dlaczego, mówiąc o zmarłych, wyrażamy się "świętej pamięci"?

Mycie świeżo zmarłych jest starożytnym zwyczajem wszystkich religii i wyznań. Kościół katolicki, szanując te zwyczaje i pragnąc dać wyraz poszanowania dla ciała ludzkiego, biorącego czynny udział w trudach, pracach i cierpieniach, a które wreszcie odpoczęło — każe go umyć i przybrać w odświętne szaty. Ta forma zewnętrzna jest symbolem pozagrobowego życia duszy.

Mówiąc o zmarłych, stawiamy przed ich nazwiskiem słowa "świętej pamięci", przez co chcemy iść za starożytnym przysłowiem rzymskim, które brzmi: "de mortuis nihil nisi bene" — czyli — o zmarłych mówi się tylko dobrze — choćby niektórzy z nich na to nie zasługiwali. Przysłowie to poparte jest zresztą 8 przykazaniem bożym. Jeśli powinniśmy szanować dobre imię bliźniego żyjącego, tym bardziej powinniśmy szanować imię zmarłego, który nie może się jużbronić. Ponadto, jeśli się modlimy: Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie, zostawmy przynajmniej zmarłych w spokoju, jeśli nie zdobyliśmy się na to za jego życia.

Nie do nas w końcu należy sąd nad zmarłym, który osądzony już został przez sprawiedliwego sędziego — Stwórcę wszechrzeczy.

Rádio Cambijú Ltda.
ZY 5 - 27 - Kc/s - 1950 — A VOZ CATOLICA DO PARANÁ
Boa música. Clube dos Sócios. Têrço em Família. Hora da Música Popular (aos domingos das 15 às 16 horas). Homenagens. Anúncios. Avisos e Recados para Amigos.
ARAUCÁRIA — FONE 109 — PARANÁ

Lekarstwo przeciw pijaństwu
Nałóg pijaństwa poniża człowieka i niszczy jego zdrowie, doprowadzając go do najbardziej upokarzającej sytuacji, m. in. do występku i do grzechu.
"Instituto Químico Campinas S. A." wypuścił na rynek farmaceutyczny produkt "NECROETIL", lekarstwo w proszku, przeznaczone na leczenie nałogu pijaństwa.
Lek ten posiada wielki zasięg społeczny, sprowadza bowiem człowieka na nowo na łono rodziny, religii i społeczności ludzkiej. "NECROETIL" można dawać bezpiecznie do zażycia nałogowym pijakom, ponieważ nie posiada ani smaku ani zapachu.
"NECROETIL" można nabyć we wszystkich aptekach i drogeriach.
"NECROETIL" jest produkowany przez "Instituto Químico Campinas S. A." i znajduje się na składzie przy Praça Porto Alegre, 405, Fone: 4-9578, Caixa Postal, 695, — CURITIBA — PARANÁ.

FARTUSZKI - PŁÓTNA - "MALHAS" - PONCZOCHY - RĘCZNIKI - KOSZULE — Najniższe ceny w mieście.
Przed zakupem prosimy zbadać ceny w
Casa Hoffmann
Skład i Fabryka: R. Claudino dos Santos, 52 (Dawniej Praça da Ordem). — Fone: 4-1698 — CURITIBA

W KILKU ZDANIACH:

Nowy tytuł dla "Sponsa Christi"

Tradycyjny już przegląd dla żeńskich zgromadzeń 1 zakonnych "Sponsa Christi" wydawany w Petropolis koło Rio, otrzyma z Nowym Rokiem nowy tytuł "Grande Sinal" (Wielki Znak"). W miesięczniku tym piszą najwybitniejsi teologowie i moraliści różnych krajów, wskazując: kim są zakonnice i jakimi być powinny.

Komisja sprawiedliwości i pokoju

Znany katolicki pisarz brazylijski Alceu de Amoroso Lima, członek Papieskiej Komisji nad Studiami o Sprawiedliwości i Pokoju, oświadczył, że Kościół zajmuje się problemami rozwoju ekonomicznego i społecznego, badając w jaki sposób można przyśpieszyć wyrównanie klas społecznych wśród narodów bez naruszenia ładu porządku i poszanowania dla władz rządowych. Komisja powyższa składa się z 26 osób: 13 członków i 13 doradców, pochodzących z 4 kontynentów.

Rezygnacja argentyńskiego biskupa

Stosownie do życzenia nuncjusza Apostolskiego w Buenos Aires, argentyński biskup Dom Jerónimo Podestá, znany ze swych ostrych wystąpień przeciw niesprawiedliwości społecznej, ustąpił ze swego stanowiska. Prasa argentyńska porównywała go z Dom Helder Camara, arcybiskupem z Recife, który kilkakrotnie skrytykował administrację państwową w Nordeste.

Święta obowiązkowe w Brazylii

Zgodnie z rozporządzeniem Stolicy św. w porozumieniu z Konferencją Episkopatu Brazylijskiego, obowiązkowymi świętami w Brazylii są: Boże Ciało, Niepokalane Poczęcie, Boże Narodzenie, Nowy Rok i Wielkanoc. W innych świętach biskupi miejscowi mogą udzielać dyspensy od obowiązku wysłuchania Mszy św. oraz powstrzymania się od pracy.

Szopka naturalnej wielkości

W Rio de Janeiro, w Cinelandia, wystawiono szopkę naturalnej wielkości, zajmującą powierzchnię 100 m kwadratowych. Wszystkie figury, jak św. Rodziny, pasterzy i owieczek, wyrzeźbione są z drzewa. Szopka ta jest wielką atrakcją przede wszystkim dla dzieci.

Katechizm dla 3 wyznań

W Damaszku, Libanie, ukazał się w druku katechizm wydany wspólnie przez katolików, prawosławnych i protestantów. Na wewnętrznej stronie okładek wymieniono wszystkie punkty rozbieżne między tymi wyznaniami.

Małżeństwa mieszane

W Anglii powstała specjalna komisja złożona z 4 księży katolickich i 4 pastorów anglikańskich, którzy mają zająć się zagadnieniem małżeństw mieszanych.

Konferencje św. Wincentego

Konferencje św. Wincentego a Paulo liczą obecnie przeszło pół miliona członków w ponad 100 krajach. Ostatnio odbył się w Paryżu Zjazd Rady Naczelnej tej organizacji charytatywnej, który zajmował się przede wszystkim dostosowaniem jej działalności do wymagań naszych czasów.

Księża-robotnicy w Hiszpanii

Jest ich obecnie 90. Ordinario arcybiskup z Oviedo zwrócił się z prośbą do grupy księży, aby podjęli pracę jako górnicy w kopalniach węgla w Asturii.

AVENTAIS E GUARDA-PÓ
Aventais profissionais para médicos, dentistas, professôres, enfermeiras. Fornecemos para indústrias, armazéns, escritórios e lojas.
Preços especiais para clínicas.
Atendemos pelo Reembolso Postal para qualquer localidade do Brasil.
Camisaria Pinheiro
Rua Barão do Rio Branco, N.º 1..
— Fone: 4-7658 — MATRIZ
FILIAL
Rua Marechal Deodoro, N.º 41 —
CURITIBA — PARANÁ

WIEŚCI Z POLSKI

Pomnik Wł. Reymonta w Złotoryi

(KAI) — Na placu Basztowym w Złotoryi wmurowano akt erekcyjny pod budowę pomnika Władysława Reymonta. Pomnik będzie przedstawiał postać pisarza w pozycji siedzącej obok trzech dużych tomów "Chłopów". Projekt jest dziełem wrocławskich plastyków: Alfredy Poznańskiej i Alojzego Gryta. Odsłonięcie nastąpi jeszcze w tym roku. Dotychczasowy plac Basztowy przemianowany zostanie na plac Władysława Reymonta.

W 30-lecie śmierci A. Struga

9 grudnia upłynęło 30 lat od śmierci znakomitego pisarza i szlachetnego człowieka Andrzeja Struga. Lublin uczcił już zbliżającą się rocznicę, odsłaniając tablicę na domu, w którym urodził się pisarz, przy dawnej ulicy Konstantynowskiej. W Warszawie na cmentarzu Wojskowym przy Alei Zasłużonych odbyła się w dniu rocznicy uroczystość złożenia wieńców.

Polscy filateliści przed swym 75-leciem

(KAI) — W przyszłym roku ruch filatelistyczny w Polsce obchodzić będzie 75-lecie swego istnienia. Przewiduje się, że w roku przyszłym odbędzie się w całym kraju ponad 500 imprez organizowanych przez Koła Polskiego Związku Filatelistów. Najważniejszą z nich będzie Ogólnopolska Wystawa Filatelistyczna w Krakowie. W miastach wojewódzkich odbywać się będą wystawy tematyczne: w Katowicach i Szczecinie — flora, w Warszawie — kultura i sztuka, w Opolu — sport, w Kielcach — znaczki krajów demokracji ludowej itp. Centralne obchody 75-lecia ruchu filatelistycznego odbędą się w Krakowie, gdzie z tej okazji zorganizowana będzie konferencja naukowa na temat procesów towarzyszących filatelistyce na przestrzeni minionych dziesięcioleci. Polski Związek Filatelistów zrzesza ponad 163 tys. członków.

125-lecie urodzin M. Konopnickiej

(KAI) — W Krakowie odbyły się obchody 125-lecia urodzin Marii Konopnickiej. Na uroczystości przybył prezes ZG Towarzystwa im. Marii Konopnickiej St. Szwalbe. Obecni byli również przedstawiciele zarządów kół tego Towarzystwa z Łodzi i Kalisza — miasta, które autorka "Roty" darzyła szczególną sympatią.

Pierwsza w Polsce stacja fluorowania wody do picia

We wrocławskich wodociągach uruchomiono pierwszą w Polsce stację fluorowania wody do picia. Jest to pierwszy krok na drodze realizacji wielkiego programu Ministerstwa Zdrowia, zakładającego stopniowe instalowanie we wszystkich miastach urządzeń do fluorowania wody. Cel tej operacji jest niezmiernie ważny. Próchnicą zębów bowiem zaatakowana jest dzisiaj co najmniej połowa dzieci i młodzieży kraju, nie licząc dorosłych. Stwierdzono, że dzieci pijące wodę z domieszką fluoru, mają zdrowe, mocne zęby, pokryte grubą warstwą szkliwa.

45 rocznica powstania Związku Polaków w Niemczech

(KAI) — W bieżącym roku przypada 45 rocznica powstania Związku Polaków w Niemczech, organizacji, która położyła wielkie zasługi w obronie praw mniejszości polskiej w Niemczech oraz w rozwoju polskiego ruchu narodowego w latach 1922 - 1939. Z okazji tej rocznicy w Opolu odbyła się dwudniowa sesja naukowa, zorganizowana przez Radę Naczelną TRZZ i Instytut Śląski w Opolu. W sesji, oprócz szerokiego grona b. członków związku, biorą udział historycy z ośrodków uniwersyteckich, zakładów badawczych PAN, radni naukowej TRZZ.

Tarnowski kombinat przewyższył produkcją Oświęcim

Tarnowskie "Azoty", po uruchomieniu nowych Inwestycji (akrylonitryl, polichlorek winylu, chlorownia) przekształciły się w chemiczny kombinat o zamkniętym cyklu technologicznym. Dawniej domeną "Tarnowa" były nawozy azotowe. Mimo poważnego wzrostu wytwórczości — udział ich w globalnej rocznej wartości produkcji wynosi już tylko 4 proc. Po uzyskaniu pełnej zdolności wytwórczych przez wytwórnię akrylonitrylu i polichlorku winylu — chce się jeszcze bardziej — da się spełna 20 proc. Rozmaitasz produkcji "Tarnów" nabiera je jeszcze "Oświęcimowi". Wkrótce jednak przewyższy go i stanie się największym zakładem polskiej chemii.

Kombinat mięsny w Nisku

W Nisku (woj. rzeszowskie) dobiega końca budowa wielkich zakładów mięsnych. Po przekazaniu do eksploatacji, która nastąpić ma w przyszłym roku, zakłady produkować będą rocznie ok. 1 tys. ton szynek, ponad 2 tys. ton kiełbasy, ok. 1,0 tys. ton wędlin oraz przeszło 22 tys. ton mięsa. Do zakład podejmą również produkcję poszukiwanych na rynku mączek pastewych.

Rozbudowa portu w Świnoujściu

17 mln ton towarów przeładowywać ma w 1970 r. rozbudowany portowy Szczecin — Świnoujście. Przechodzić tedy będzie przede wszystkim takie surowce, jak węgiel i ruda, fosforyty i apatyty oraz tzw. drobnica. W tym roku port powinien przeładować łącznie 115 mln ton towarów. Wzrost przeładunków w ciągu najbliższych lat stanie się możliwy głównie dzięki rozbudowie portu w Świnoujściu. Powstaje tu ona baza eksportu węgla i baza surowców chemicznych. Za 3 lata ta Świnoujście będzie mogło przeładowywać ok. 5 mln ton tych towarów.

Odznaczenia dla Profesorów Francuskich

(KAI) — 28 i 29 listopada br. uniwersytet państwowy w stolicy północnej Francji — Lille obchodził 40 rocznicę utworzenia przy tej uczelni katedry języka polskiego. Była to zarazem uroczystość jubileuszowa prof. Wincysława Godlewskiego, który od 1932 r. kieruje pracą tej placówki. W związku z uroczystościami rząd PRL przyznał wysokie odznaczenia, które przypadły: rektorowi akademii w Lille prof. Georges Debeyre'owi — Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, zaś dziekanowi wydziału humanistycznego prof. Rebouliowi, jego zastępcy prof. Moretowi oraz prof. Godlewskiemu — Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Polonia Zagraniczna

USA:

Zgon Kazimierza Funka

Dnia 20 listopada zmarł w Nowym Jorku, w wieku 83 lat Kazimierz Funk, biochemik — uczony polski światowej sławy odkrywca witamin. Urodzony w Warszawie w 1884 r., studia uniwersyteckie ukończył w Bernie. Przedstawiona jego teza doktorska na temat związków hormonowych była zapowiedzią późniejszych jego prac i osiągnięć. W 1904 r. dr Funk rozpoczął prace w Instytucie Pasteura w Paryżu, po czym od 1910 był pracownikiem naukowym Londyńskiego Instytutu Medycyny Zapobiegawczej. Tu podjął m. in. badania nad przyczyną choroby beri-beri. W wyniku badań wyodrębnił w 1912 substancję, której brak w pożywieniu okazał się przyczyną tej choroby. Odkrywca nazwał tę substancję witaminą.

W 1915 r. Kazimierz Funk przybył do Stanów Zjednoczonych, gdzie w Cornell Medical College rozpoczął m. in. badania nad rakiem. Przerwał je w 1923 r. W tym czasie wrócił do Polski i kilka lat pracował w Państwowym Zakładzie Higieny w Warszawie. Prowadził tu m. in. badania nad hormonami płciowymi i witaminami.

Od 1928 r., do końca życia pracował w Stanach Zjednoczonych. W badaniach nad rakiem wykrył dwie substancje, które powodują wzrost tkanki nowotworowej. Do śmierci kontynuował badania witamin. Był pierwszym człowiekiem, który sugerował, że brak ich w odżywianiu jest przyczyną powstania chorób zwanych awitaminozami, np. krzywicy. Pracował nad koncentratami witaminowymi, on też utorował drogę do witamin syntetycznych.

AUSTRALIA:

Skuteczna Interwencja

Na interwencję chóru polonijnego "Syrena" — zdjęto wywieszoną w halu Bank of New South Wales w Melbourne prowokacyjną mapę polskich ziem zachodnich z napisem angielskim: "pod polską okupacją". Władze banku zawiadomiły interwentów, że nie dawały sobie sprawy z antypolskiego charakteru mapy i zdjęły ją po zapoznaniu się ze sprawą. Nie ulega wątpliwości, że mapę tę podsunęli odwetowcy niemieccy.

USA:

Dr. Karol Ripa — Prezesem Światowej Federacji Polsko-Węgierskiej

Przy licznym udziale członków, delegatów oraz wybitnych gości, odbył się w listopadzie 1967 roku, w salach Klubu "Chicago Society", Walny Zjazd Federacji Polsko - Węgierskiej.

Udział wzięli delegaci oddziałów w USA oraz delegacja Europy z p. Karolem Kleszczyńskim, prezesem Oddziału w Rzymie. Uczestniczył on też w Zjeździe w imieniu Kongresu Prasy Europejskiej, którego jest prezesem, jak też i wydawcą 105 magazynów włoskich. Z Rzymu przybył też, jako obserwator, Jezuita, ks. Antonio Caruso. Prasę w Anglii reprezentował delegat "London Times".

Na Zjazd nadesłano 157 depesz między innymi nadesłali je kardynałowie: Cushing i Król, były prezydent Eisenhower, sen. Fulbright, który imieniem Komitetu Spraw Zagranicznych zaprosił delegacje Federacji do przybycia na rozmowę do Washingtonu; prezydent Cypru, arcybiskup Makarios; biskup W. Rubin (oddając Federację "Opiece Boga i Matki Boskiej Jasnogórskiej"); lider większości Izby Reprezentantów Kongresu Hale Boggs; prezydenci miast: Detroit i Nowy Jork, który zaznaczył, że "Zjazd skieruje na siebie uwagę całego kraju".

Zapewnienia współpracy nadesłali dalej: rząd Chin Narodowych, Unie Zawodowe AFL - CIO, sen. Percy, Tadeusz Bielecki, prezes Rady Jedności w Londynie, gen. Anders, gubernatorzy: Kerner i Romney; biskupi: Brzana i Atkielski; prezydenci uniwersytetów Notre Dame i Loyola; Departament Stanu, wiceprezydent Humphey; Konsulowie obcych państw w Chicago; gen. Ziemski, prezes światowej Federacji Kombatantów; Polonie: w Brazylii Austrii, Szwajcarii, Anglii Niemczech Zachodnich: czołowi wodzowie Węgrów gen. Verese de Talmok z Londynu na czele; organizacje europejskie i wiele innych.

Kardynała Cody reprezentował ks. prałat Abramowicz.

Na 4-letni okres wybrano 60 członków Zarządu Wykonawczego i Dyrekcji.

Prezesem jednomyślnie wybrano byłego konsula generalnego R. P., dra Karola Ripę, wyrażając mu silne uznanie za dokonane prace od chwili założenia przez niego Federacji.

DZIAŁ POETYCKI: pod redakcją Stefana Czaplińskiego

Piotr Pszonka Jasieńczyk

— Stójcie! — rzekł Pszonka — ja pójdę wprzód —
Z Wisłą żartu nie ma,
Ja pójdę wprzód i wytknę wam bród.
Co rzekł to dotrzyma.
Poszedł, wynalazł bród rzekł,
I na znak postawiał tykł.

Sprawiwszy wszystko już wracać miał,
Gdy ujrzał, że blisko
Święty Stanisław kamienny stał,
Więc na urągowisko
Rzekł mu w szyderczym uśmiechu,
Grożąc palcem: — No! sza mnichu! —

Na to z kamiennych świętego warg
Wyszły ciche słowa.
— "Wielki Boże! złam ten hardy kark;
Niechaj zdrajcy głowa
Sobą tę czystą krok spłaci,
Którą w myślach toczy z braci. —

I w tejże chwili ślizga się łódź
Wodą, jak po lodzie:
Dwóch w niej siedziało — anielska młódź,
W anielskiej urodzie,
W anielskim opromienieniu,
Ale w rybackim odzieniu.

Jak ślad od gwiazdy taki płomień tlał
Za lekkim czółenkiem;
Z brzega do brzegu podniósł się wał
I toczył się z dźwiękiem,
Żerdzie wierzchów uchyliły,
Szeregiem z miejsca ruszyły.

I szły jak ptactwa wodnego rzęd.
A gdy przypłynęli
Kędy największa głębia i pęd,
Rybacy zniknęli,
Żerdzie znów się wprost podniosły
I stanęły, jakby wrosły.

(C. d. n.)

Seweryn Goszczyński

FRANCJA:

Odnalazł ojca

Jan Sadowski, 36-letni urzędnik pocztowy w Melun (Francja), sortując listy, od nalazł kopertę z adresem Ludwika Sadowskiego. Imię to nosił również jego ojciec, który uznany został za zaginionego w czasie II wojny światowej. Jan Sadowski udał się pod adres wskazany na kopercie — do miasteczka leżącego 40 km od Melun. Radość była ogromna — okazało się, że odbiorcą był jego ojciec.

KANADA:

Konkurs na esej o Polsce

Z okazji 25-lecia Polskiego Instytutu Sztuki i Nauki w Ameryce i Biblioteki Polskiej w Montrealu instytucje te ogłosiły konkurs dla polskiej młodzieży uniwersyteckiej w Kanadzie na esej o Polsce.

Novidades para o verão
EM
J. ALVES PINTO & CIA. LTDA.
RUA EMILIANO PERNETA, 26
ROUPAS RENNER
CONJUNTOS ESPORTE
CALÇAS — SAPATOS — SANDÁLIAS
E, AGORA, CAMISAS RENNER
TUDO EM 4 PGAMENTOS
SEM ACRÉSCIMO

— Czegóż więc chcecie?

— Chcemy przenocować w komisariacie.

Po długich targach komisarz ustąpił. Przenocowali w komisariacie na pryczach w celi aresztu. A rano policjant odprowadził ich na dworzec, wsadził do pociągu i oddał pod opiekę konduktora, informując go, że ich identyczność została przez policję sprawdzona. Tym sposobem dojechali bez przeszkód do kresu podróży, na jaką opiewały ich papiery. Ale zanim przejechali ostatni kawałek drogi do Szwajcarii jednak ich złapano. Wrócili więc do Colditz i dlatego poznaliśmy dzieje ich wędrówki.

Serią bardzo efektownych ucieczek z Colditz mogą się poszczycić Anglicy. Opisał je Reid w swoich książkach. Były to częściowo ucieczki fortelem, z samego zamku, niekiedy w mundurach żołnierzy lub oficerów niemieckich.

Polacy przedsięwzięli niektóre ucieczki bardzo ryzykowne i odważne, na przykład chodząc po stromych dachach zamku w świetle reflektorów i usiłując się przedostać na tę część zamku, która była poza obrebem obozu jeńców. W późniejszym okresie Colditz Polacy nie zaznaczyli się wybitnymi ucieczkami, bo było ich w obozie coraz mniej.

Wszystko powyżej opisane, jak już powiedziałem, działo sie już po moim wyjeździe i wiem o tym wszystkim tylko ze słyszenia. Za moich czasów nie uciekaliśmy z Colditz, bo byliśmy związani słowem, że nie rozpoczniemy ucieczek wcześniej niż wiosną.

Tak więc, zajmowaliśmy się tylko przygotowaniami.

Najważniejszym z przygotowań było — dla oficerów woiska lądowego — zdobycie cywilnego ubrania. (My marynarze mieliśmy mundury wyglądające tak cywilnie, że dla nas było to o wiele mniej ważne). Ludzie szyli sobie ubrania z koców, przefarbowywali sobie mundury na nie wojskowo wyglądający kolor itd. Kto mógł, ten zdobywał sobie ubrania — od Niemców. Na przykład kiedyś dwaj robotnicy z miasta przyszli dokonać reperacji jakichś instalacji w zamku i przebrawszy się w kombinezony robocze, zostawili płaszcze i marynarki w której sali. Zginęły one momentalnie; zabrali je, zdaje się Francuzi. Zamiast nich znalazła się cała zawartość ich kieszeni oraz poważna suma odszkodowania w gotówce (w bonach obozowych). Pomimo wielkiej awantury, zrobionej przez komendę obozu oraz pomimo represji, nałożonych na cały obóz, płaszcze i marynarki, rzecz prosta, nigdy się nie znalazły.

Wielu otrzymywało potrzebne im rzeczy w paczkach od rodzin w kraju. Oczywiście, nie można było napisać do kraju wprost: przyślijcie mi farby do przefarbowania munduru na kolor cywilny. Albo: materiału na cywilną czapkę. Trzeba było tak pisać, by rodziny zrozumiały. Czasami zdarzały się pod tym względem zabawne nieporozumienia. Na przykład, pewien Francuz napisał do rodziny, że jest tak głodny, iż rad by był gdyby mu przysłano choćby sztukę surowej brukwi. Napisał to bez żadnej ukrytej myśli, po prostu ot tak. Ale rodzina jego, która bodaj miała już doświadczenie korespondowania w czasie pierwszej wojdynie — eleganckiego pana w cywilnym ubraniu, opierającego się na dwóch laskach.

Wspaniałą serię ucieczek przeprowadziła grupa oficerów holenderskich. Znaleźli oni w naszym "cielętniku" jakieś schowanko — jakąś norę przykrytą gałęziami, czy coś w tym rodzaju — w której mogło się schować dwóch ludzi. Chowali się po dwóch, koledzy okrywali ich starannie z wierzchu. Wychodzili potem ze swojej kryjówki, gdy ogół kolegów był już dawno w zamku i spokojnie opuszczali "cielętnik". (Oczywiście, warty dokoła "cielętnika" stały tylko wtedy, gdy się tam znajdowali jeńcy).

Cała sztuka polegała na tym, by się Niemcy nie połapali, że kogoś jest brak, inaczej przeszukaliby "cielętnik" i winowajców znaleźli. Najtrudniejszą częścią przedsięwzięcia było spowodowanie, by w chwili opuszczania przez jeńców zamku i w chwili wkraczania do "cielętnika" wydawało się Niemcom, że jest ich o dwóch mniej niż naprawdę, to znaczy, by się cyfra w drodze powrotnej zgadzała. Robiono to początkowo w ten sposób, że dwóch jeńców wyprowadzano z zamku pod pelerynami. Niektórzy Francuzi, kawalerzyści z Sahary, mieli niezmiernie długie, grube peleryny z wielbłądziej sierści w rodzaju burnusów, sięgające do samej ziemi. Dwóch wysokich ludzi ubierało się w te płaszcze, dwóch najmniejszych chowało im się pod nimi. Trzeba było tak przechodzić tylko przez obie bramy, gdy Niemcy wychodzących, względnie wchodzących liczyli. Resztę drogi można było iść zwyczajnie. Ludzie ubrani w peleryny zwykle nieśli przed sobą jakieś przybory sportowe, jakieś koce itp. Mając przed sobą toboły, nie razili swoim nienaturalnym grubym wyglądem.

Holendrzy doszli jednak do wniosku, że to sposób na dalszą metę zbyt trudny. Wymyślili wtedy coś, w co trudno uwierzyć, ale co było tym niemniej prawdą i co przez dłuższy czas doskonale spełniało swoje zadanie. Mianowicie zrobili sztucznego człowieka.

Nie wiem już z czego, z plasteliny czy z masy papierowej, ulepili ludzką twarz, która była podobno do złudzenia podobna do żywej. Twarz tę można było szybko schować pod płaszcz. Zrobili także kukłę na drążkach, ubraną w długi płaszcz z podniesionym kołnierzem, w spodnie i wiszące u ich dołu trzewiki, oraz w nakładaną na sztuczną twarz czapkę. Wychodząc w kolumnie marszowej przez bramę dwóch ludzi niosło tę kukłę na drążkach między sobą, tak że wyglądała na idącego między nimi człowieka. Niemcy licząc nie patrzeli na twarze, ani na nogi, tylko na piersi. A po przejściu przez bramę kukłę szybko unicestwiono, rozbierając ją na części i chowając.

Tym sposobem uciekło z Colditz kilkunastu Holendrów. Co spacer dwóch z nich chowało się w "cielętniku". Ale nieobecność ich nie była przez Niemców dostrzegana. Także i na codziennych apelach w zamku starano się Niemców pomylić (między innymi przez stawanie na apel "sztucznego człowieka" oraz różnymi innymi sposobami), tak że Niemcy wykrywali ich nieobecność w dzień lub dwa po spacerze, a więc nasu-

Lekarze:

Dr LUDWIK RYDYGIER
Mówi po polsku. 4 lata praktyki w szpitalach USA. Kurs specjalizacji w Nowym Yorku. P.M.S.H.
Choroby kiszki odchodowej. Hemoroidy Pistuły itp.
Kons.: R. José Bonifácio 110. Przyjmuje od 10-ej do 11.30 i od 15 - 18
Telefon: 4-8494.
Rez.: R. Amazonas Marcondes, 954 Bacacheri — Telefon: 4-5473

DR. AUGUSTO KISZKA
CLINICA MEDICO CIRURGICA
Médico do Hospital Bom Jesus
Médico da Prefeitura Municipal.
ATENDE:
Hospital: — das 8 às 12 horas.
Consultório: — Rua Dom Pedro II 620 - das 15 às 18 horas.
PONTA GROSSA — PARANÁ

DR GABRIEL NOWICKI
Dyplom Uniwersytetu Parzyskiego
Były Profesor Uriw. Parańskiego
Po powrocie z Europy przyjmuje:
Farmácia Stelfeld, Pr. Tiradentes 530
od godziny 9-tej do 13-tej.
Choroby ogólne. — Specjalność schorzenia nerek i dróg moczowych.

Szpitale:

CASA DE SAÚDE DR. MOYSES PACIORNIK
PORODY — OPERACJE
Rak: rozpoznanie i leczenie
Rua Lourenço Pinto, 83
Tel.: 4-2222 i 4-2230

CASA DE SAÚDE DR. COMINESE DA ROCHA
KLINIKA OGOLNA
Porody, operacje. - Choroby niewiast - "Raio X" — elektryczność medyczna
Rua Ubaldino do Amaral, 962
Tel.: 4-8890

Adwokaci:

DR LUCJAN KASPRZAK
Praca Osóris, 45, 1.° and. 105.
Załatwia wszelkie sprawy adwokackie — Przeprowadza naturalizacje.
MÓWI SIĘ PO POLSKU

Escritório: "DR. PACHECO NETO"
DR BOLESLAU SLIWANY
Załatwia sprawy cywilne, handlowe kryminalne, robotnicze i naturalizacje
Przeprowadza inwentarze.
ESCRITÓRIO: Rua Marechal Deodoro, 211 — 4.° andar — Conjunto 401 — Edifício Bradesco.
RESIDENCIA: Rua Martim Afonso 1008 — Fone: 4-5496.
Mówi się po polsku
CURITIBA — PARANÁ

DR EDWARD ŻELAK
Załatwia sprawy cywilne, handlowe, kryminalne, robotnicze i naturalizacje. Przeprowadza inwentarze
Rua Emiliano Perneta n.° 10 — 4 piętro — Conj. 401 (Esq. Pr. Zacarias)
— Edifício Quinco — CURITIBA

Dr Stanisław Bundyra
Członek Związku Adwokatów w Brazylii
Załatwia wszelkie sprawy sądowe: cywilne, handlowe, i prawnicze jak: inwentarze, mieszkaniowe, upadłościowe, itp
Przyjmuje od godz. 13-tej do 19-tej.
Rua Nova Barão — Edif. IV — c/503.
Telefone: 33-9405 — SÃO PAULO

DR LEOPOLDO ANTONIO SOKOLOWSKI
Sprawy cywilne, kryminalne, inwentarze itd.
Praca 8 de Janeiro, 1274 — Tel.: 173 — São José dos Pinhais — Paraná.

PAULO FILIPAK
ADVOGADO
Causas cíveis e comerciais. Inventários da Capital e do Interior. Horário: 9.30 - 11.00 e das 16 às 18 horas.
Rua Cândido Lopes, 205, 2.° andar — CURITIBA

FELIKS GOLAS
CONTADOR
Registro de firmas na Junta Comercial, contratos, distratos; declarações de imposto de renda. Serviços de contabilidade em geral
CURITIBA - PARANÁ

Dentyści:

DR WINCENTY FLENIK
Godziny przyjęć: od 8 do 11 i od 2 do 6. .. Rua Voluntários da Pátria, 620 - Curitiba.

DR STANISLAW PUCHALA
CIRURGIAO - DENTISTA
SÃO PAULO
Rua Guaianazes, 357 — 1.° andar
Sala 11 — SÃO PAULO
Expediente: das 9 às 12 horas e das 14 às 20 horas.

DR. RENATO CESAR DA ROCHA — MÉDICO
Clínica Geral — Partos — Operações
Moléstias de Senhoras
Horário: das 14 às 18 horas
C. — Edifício Barão do Rio Branco - Rua Barão do Rio Branco, 63 - 11.° andar — Conjuntos, 1105/1106 —Telefone: 4-9522 — Ramais, 234 - 235 — Residência: Rua Ubaldino do Amaral, 962 — Fone: 4-8890 - Curitiba.

KĄCIK MŁODZIEŻOWY

DZIAŁ ZESPOŁU IMIENIA MATKI BOSKIEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

Dzień dobry, Droga Młodzieży!

NOWY ROK

Ten Nowy Rok — z ufnością
Składamy w Twe ręce o Panie!
Spraw, byśmy żyli świadomie —
Pełni czynu, miłości i przebaczenia.
Podobni tym — co staną by myśleć,
Patrzą, by widzieć — słuchać, by zrozumieć —
Nachylają się, by dopomóc.

Ten Nowy Rok o Panie!
Niech będzie korzystnym
I bogatym w doświadczenia.
Naucz nas Panie —
Poprzez dni Roku tego —
Sztukę miłości i sprawiedliwości
Cierpliwości w cierpieniu,
Hojności w radości,
Lecz nigdy — egoizmu!

Ten Nowy Rok, o Panie!
Niech rozwiąże wszystkie supełki,
Niech praca jednego — będzie
Wspólną pracą.
A modlitwą — wszystkich modlitwą.
Daj nam, o Panie, siły duchowe
I moralne — by w każdy dzień i każdą godzinę
Żyć — tak jak Ty chcesz, o Panie!

DOROBIONY KLUCZYK

Wybrał się Pan Jezus na spacer po obiedzie. Poszedł za niebieskie ogrody, gdzie się rozpoczynał las.

Idzie sobie Pan Jezus... idzie... aż tu naraz zobaczył stado owiec. Nie podobało się Panu Jezusowi, bo owce były kulawe i jakieś nie bardzo czyste. Co za porządki! — pomyślał Pan Jezus.

Wrócił Pan Jezus ze spaceru i natychmiast prosi do siebie świętego Piotra.

— Cóżeś Ty, święty Piotrze, najlepszego zrobił? Takie nieczyste owce wpuściłeś do nieba? Z pewnością zasnąłeś przy wrotach niebieskich!

Święty Piotr westchnął głęboko i pokornie tłumaczy: — Wybaczcie, Panie Przenajświętszy, ale nie ja jestem winowaty.

— A kto? — pyta zdziwiony Jezus. — Przecież Tobie dałem klucze do nieba.

Na to święty Piotr odpowiada. — Przez moją bramę nic krzywego ani nieczystego nie wejdzie.

A może zdrzemnąłeś się na chwilę. Zdarza się to.

Odkąd zdrzemnąłem się w Ogrojcu, to się trzymam, by się nie zdrzemnąć — odpowiada strapiony, ale pewny siebie święty Piotr.

No, ale jak się stało z tymi owcami? Jak to wytłumaczyć? — pyta Pan Jezus.

Ja bym wytłumaczył, ino się trochę obawiam — rzekł święty Piotr.

— Czego się obawiasz? — pyta zdziwiony Pan Jezus.

— No, bo to idzie o Najświętszą Panienkę — odpowiada cicho święty Piotr. Nie chciałbym, aby Najświętsza Panienka miała jakiś kłopot z tego powodu.

— Nie obawiaj się — zapewnił Pan Jezus z uśmiechem — ale opowiedz nareszcie. — Co w tym wszystkim jest.

Święty Piotr ukląkł przed Panem Jezusem i mówi zakłopotany. — Doniósł mi o tym pewien wścibski i ciekawy aniołek. Pewnego dnia, gdy się bawił w głębi rajskiego ogrodu, zauważył, że święty Józef coś tam przy małej furtce majstruje. Pną się tam furtce, którą nigdy się nie otwiera.

— Ale przecież ty święty Piotrze masz klucz od tej bramki — rzekł Pan Jezus.

— Mam. Ale... święty Józef jest majstrem. On coś tam kręcił, klepał, rżnął i stale się oglądał, czy go kto nie widzi. Potem poszedł do Najświętszej Panienki i do ręki coś Jej włożył. — Tak mi zameldował ten aniołek. Od tego czasu zauważyłem te koślawe jagnięta. To z pewnością święty Józef dorobił kluczyk i tym kluczykiem Najświętsza Panienka napuściła tej biedoty do nieba.

Spojrzał święty Piotr na Pana Jezusa, czyli nie jest On zagniewany. Ale gdzie tam, nawet przeciwnie, bardzo słodko się uśmiechał i rzekł:

— Nie martw się święte Piotrze. Nie będzie żadnego kłopotu.

Patrzy święty Piotr za Panem Jezusem, a Pan Jezus zawrócił ku niebieskim ogrodom, gdzie przed chwilą pasły się koślawe owce. Podszedł do stada — podniósł rękę — pobłogosławił i wszystkie jagnięta wyzdrowiały.

A Matuchna Najświętsza ze świętem Józefem patrzała z daleka i słodko się uśmiechała. W ręku trzymała dorobiony kluczyk.

NASZA SKRZYNECZKA

Z dalekiej Argentyny — Missiones otrzymaliśmy miły liścik a jeszcze bardziej miłą i uroczą buzię czteroletniej Klarci. Oto liścik Klarci.

Pani Janino!

Mam dopiero cztery latka. Czytać nie umiem jeszcze, ale lubię gdy tatuś lub mamusia czytają mi polskie książki. Bardzo Panią proszę o książki, bo tu nie możemy dostać. Posyłam Pani swoje zdjęcie, by Pani zobaczyła jak wyglądam. Serdeczne pozdrowienia dla Pani i wszystkich dzieci z Kącika. Z odległej Missiones — Klarcia.

Klarciu! bardzo nam miło poznać ciebie. Jesteś szczęśliwą dziewczynką, bo masz rodziców, którzy dbają o język ojców swoich, a to jest bardzo ważne w życiu każdego człowieka.

Świętym obowiązkiem naszym jest poznać dzieje kraju ojców naszych, bo tylko w ten sposób staniemy się pełnowartościowymi obywatelami kraju przez nas zamieszkałego.

Prześlę ci, droga Klarciu, kilka pięknie ozdobnych książek, dzięki którym wkrótce wtajemniczysz się w piękną polską i przesyłać nam będziesz wiadomości z twojego kraju.

Korzystając z okazji, przesyłam serdeczne życzenia świąteczne i Noworoczne wszystkim rodakom zamieszkałym w Argentynie. Mogą być dumni ze swojej małej, przyszłej dziennikarki Klaruni. Prosimy o dalsze liściki. Umieszczamy podobiznę, Klarci by nasi czytelnicy także ją poznali. (Patrz str. 7).

Życząc wszystkim naszym przyjaciołom i współpracownikom Szczęśliwego Nowego Roku, żegnamy się do następnego Kącika.

Janina M. Urban — R. Brig. Franco, 549 - Curitiba - Pr.

AUTO LONDRINA
DE
GETULIO THADEU OSTROWSKI
MECANICA DE AUTOMÓVEIS
LATARIA — PINTURA — ELETRICIDADE
PLANTAO AOS DOMINGOS E FERIADOS
CURITIBA — Rua João Negrão N.° 1820 — PARANÁ

wały im się całkiem inne, błędne podejrzenia, ich czujność była zwrócona w złym kierunku i nie wpadali na myśl, że drogą ucieczki jest "cielętnik". Oczywiście, ci co uciekli także na tym opóźnieniu spostrzeżenia ich nieobecności zyskiwali: najtrudniej jest uczynić pierwsze kroki, kupić bilet na stacji w miejscowości, z której się uciekło lub wsiąść w niej do towarowego pociągu "na gapę", wreszcie psychicznie się oswoić z pobytem wśród ludzi wolnych, a więc zacząć się naturalniej zachowywać. A to się staje jeszcze trudniejsze, gdy policja jest zawiadomiona, że ma szukać ludzi o danym rysopisie. Natomiast w ciągu jednego lub dwóch dni można daleko zajechać. A im dalej się jest od obozu, tym się skuteczniej ginie w tłumie i tym policja jest mniej czujna.

Ze spacerem do "cielętnika" wiąże się i inna ucieczka, bardzo pomysłowa i zabawna, ale niestety nieudana.

Był w obozie pewien Francuzik, drobny, szczupły i bardzo przystojny.

Gdy zaczęła się wiosna, koledzy zauważyli, że zaczął się on jakoś dziwnie zachowywać. Chodził drobnym kroczkiem, poruszał się miękkimi ruchami, a na pozdrowienia kolegów nie odpowiadał ukłonem wojskowym czy przyjacielskim kiwnięciem ręką, lecz uprzejmym uśmiechem i zupełnie damskim kiwnięciem głową, nie brodą i czołem w dół, lecz trochę przechylając głowę na bok. Wielu myślało, że zwariował.

Był także w obozie wysoki i barczysty francuski oficer rezerwy, z pochodzenia Żyd, a z zawodu dyrektor stoczni okrętowej, odznaczający się wspaniałą, starannie utrzymaną brodą. Początkowo broda ta była pięknie przystrzyżona, ale potem zaniechał strzyżenia jej i przez całą zimę rosła mu ona, nadając mu wygląd proroka. Na wiosnę jednak, naraz, dyrektor stoczni pojawił się całkiem bez brody.

Przyczyny tych na pozór nie mających ze sobą związku metamorfozy wyjaśniły się dopiero później. Okazało się, że młody Francuzik chciał uciec — jako dama. W tym celu uczył się damskich ruchów, starając się, by weszły mu w krew. Dyrektora stoczni uprosił, by mu dał w prezencie swą brodę, po uprzednim jej wyhodowaniu na większą długość. Z brody tej mistrzowie fryzjerscy, których jak się okazało, można było znaleźć w obozie, zrobili peruczkę.

Było między Francuzami kilku, którzy pracowali w przemyśle modniarskim. Wiedzieli dobrze, co to jest damska elegancja. Wystroili przyszłą damę jak laleczkę. Zrobili mu zgrabny kapelusik, szykowną sukienkę, skądciś zdobyli dla niego pończochy ,dopasowali od biedy po damsku wyglądające buciki.

Potem grupa jego kolegów ćwiczyła się w szybkim ubieraniu go w marszu. W krytycznym dniu przyszła dama znalazła się w samym środku kolumny wyruszającej do "cielętnika" na spacer. Był w sukience, ale jej poły były zakasane. Okryty był długim płaszczem.

W drodze do "cielętnika przechodziło się w pewnym miejscu przez bardzo wąskie przejście pomiędzy murami, w którego środku był łukowaty zakręt. Wobec braku miejsca, straż nie szła w tym miejscu razem z jeńcami; część jej szła na przedzie, a reszta na końcu. Gdy się szło w środku pochodu, przez chwilę na zakręcie, nie było się widzianym ani przez strażników idących z przodu ani przez idących z tyłu. W ciągu tej krótkiej chwili kandydat do ucieczki został przebrany. Jeden z kolegów nałożył mu peruczkę i kapelusz, drugi zdjął mu z pleców płaszcz, trzeci odpiął i opuścił na dół poły sukienki. "Dama" zrobiła w tył zwrot i poszła pod prąd pochodu, przebijając się przez tłum Francuzów, a potem niemieckiej straży, starając się usunąć się pod mur i spuszczając głowę, by się uwolnić od zaczepek. Wszystko poszło dobrze, był już poza pochodem, szedł teraz drobnym damskim kroczkiem przez dolne podwórze zamkowe, dostępne dla ludności cywilnej, i zmierzał ku ogrodom, gdzie miał zamiar przeszkałcić się znowu w mężczyznę. Nieszczęście jednak chciało, że odpiął mu się w czasie przepychania się przez tłum zegarek z ręki i upadł na ziemię. Podniósł go żołnierz niemiecki i wołał za nim:

— Fraulein, Fraulein!

Udawał, że nie słyszy i szedł dalej. Ale żołnierz go dogonił i wręczył mu zegarek.

— Danke schon! Danke!

Odpowiedział z tak czarującym uśmiechem, na jaki tylko umiał się zdobyć, ale żołnierz spojrzał mu w twarz — i poznał go. Na tym się jego impreza skończyła.

Uciekli kiedyś z Colditz dwaj francuscy księża. (Jak wiadomo, księża we Francji nie byli zwolnieni od służby wojskowej, toteż wielu było w niewoli księży oficerów rezerwy). Nie wiem już jakim sposobem wydostali się z obozu. Jechali potem koleją. Na jakiejś stacji aresztował ich policjant i przyprowadził do komisariatu.

— Mamy tu listy gończe. Dwóch francuskich oficerów uciekło z obozu.

Obaj księżule rozłożyli ręce ze śmiechem.

— Czy my wyglądamy na oficerów?

Wyglądali rzeczywiście na wiejskich proboszczów, nie wysocy, dość otyli, rubasznie uśmiechnięci.

— Jesteśmy francuscy robotnicy cywilni.

Mieli przy sobie papiery, oczywiście fałszywe, z których wynikało, że przeniesieni są z miejsca pracy w Saksonii na inne gdzieś niezbyt daleko od granicy szwajcarskiej. Papiery były dobrze wykonane, a oni wyglądali tak dobrodusznie, że komisarz im uwierzył.

— Możecie iść.

— Ba! Ale gdzie my teraz pójdziemy? Nasz pociąg uciekł, noc się robi późna. Jak będziemy się plątać po nocy na dworcu albo na mieście, to nas znów jakiś policjant zatrzyma.

HISTÓRIA DA POLÔNIA

J. FICINSKI

II)

Desferindo seu ataque pelo sul, o Sultão invadira a Polônia com um potentíssimo exército de 250 mil homens e 300 canhões, sitiando logo Kamieniec.

A inexpugnável fortaleza poderia resistir indefinidamente a qualquer sitio, uma vez suprida de mantimento suficientemente, o que não era o caso, dada a surpresa da inesperada chegada dos Turcos. Afora os militares das guarnições espalhadas pela região, todos os moradores das cidadezinhas e das fazendas situadas nas proximidades refugiaram-se em Kamieniec, sobrecarregando a fortaleza com excesso de civis, mulheres e crianças.

O comando da Fortaleza fôra entregue ao general Potocki por ser a personalidade de maior destaque entre os defensores. Era le um senhor de grandes prendas pessoas, porém sem dotes de comando e com pouca prática militar em defeza de fortalezas.

O conselho de defeza formado por êle era composto de bons militares, mas a voz predominante pertencia ao bispo Lanckoronki, ótima pessoa porém com marcante indecisão e partidário de actuação, uma vez que dante mão não acreditava que a fortaleza de Kamieniec pudesse resistir.

O Sultão iniciara o assédio lançando uma série de ataques feraís os quais foram corajosamente repelidos. Mudando a tática, instalou um sitio regular, ordenando que se cavassem minas subterrâneas para fazer explodir as muralhas e esperando tomar a fortaleza à fome.

Durante longas semanas a fortaleza resistia galhardamente, assediada e atacada por duzentos e cinquenta mil otomanos, até que chegou Dorochenko com seus Cossacos e Tártaros trazendo noticias que o Condestável Sobieski não poderia vir em socorro a praça sitiada, estando imobilizado com seu exército na Ucrânia pelas ordens peremptórias de Varsóvia.

Kamieniec entregou-se, conseguindo tôdas as condições vantajosas, inclusive a de que seus defensores saissem com armas e bagagens, recebendo dos Turcos honras militares. Apesar disso alguns dos heróicos defensores, levados pelo fanatismo militar fizeram explodir o depósito de pólvora no subsolo fazendo ir pelos ares as seculares muralhas da fortaleza.

Após a queda de Kamieniec o exército Turco espalhara-se como enchente pelas indefezas planícies de Podole apossando-se sem sôrço das fortalezas de Jaslowiec, Zloczew e Buczasz. O exército polonês jazia inativo em Golomb, onde se concentrava a Convocação Militar Geral, por ordem de Varsóvia. A irrequieta nobreza omum que chegava no acampamento da Convocação, em vez de pensar sôbre a urgência de socorrer a Pátria em perigo, entreava-se à desenfreada politicagem, acusando Jan Sobieski, com seu grupo político pró-francês de ter deliberadamente provocado a desesperada situação com o fito de oproveitar-se do momento para estronar o rei Michal Korybut Wisniowiecki.

Finalmente, os nobres da concentração da Convenção Geral Militar em Golomb, em vez de marchar contra os Turcos que desastavam a provincia de Podole, acabaram proclamando, sob a nefia de Stefan Czarniecki (sobrinho e hamônimo do grande condestável, herói das guerras contra os Suecos) a irrisória Conderação que dispunha-se a lutar pelos interesses do rei.

Nesse interim o Sultão já estava sitiando a cidade de Lwów (Lemberg). Apesar de todo seu valôr o exército de Quarta, ou da oroa, comandado pelo Condestável Jan Sobieski, nada podia tenar contra o poderoso exército Turco, sem o apôio das tropas do exército da Convocação Geral Militar.

Em face desta anarquia militar o govêrno da Polônia viu-se a contingência de capitular perante a pressão desmedida das fôrças Turcas. Fê-lo de maneira completamente inépta, aceitando em uczacz, em 1671, termos de uma paz humilhante, inaceitáveis de todo algum. Pelos termos dessa Paz inacreditável a Polônia cedia a provincia de Podole à Turquia e Ucrânia ao Hetman Dorochenko. s Tártaros receberam 80 mil talares (moeda de prata) de contriuição e, o que era mais trágico, a Polônia pagaria ao Sultão um ributo anual, com que reconhecia sua vassalagem à Turquia.

Essa fôra a consequência da criminosa leviandade da nobreza. Ela falta de responsabilidade cívica colocara a Nação naquela inaceitável e humilhante contingência, fato que, infelizmente, repetir-se-ia no decorrer do derradeiro século da terceira fase política a Polônia, até seu colapso em 1770, quando as três potências vizinhas, a Prússia, a Russia e a Austria conseguiram pacificamente partilha da Polônia, sem guerra nem campanhas militares de conquista, instigando apenas e aproveitando as egoísticas lutas e divergências políticas que minava a classe dominante do País.

O trágico Tratado de Buczasz de 1671 não conseguiu abrir os ohos da nobreza para o perigo que se aproximava da Nação e que eliminaria um século depois com desmembramento territorial.

A desenfreada nobreza comum escapava até do controle dos us próprios dirigentes. O magnata Pac, um dos organizadores da onfederação de Golomb com intuito de assumir o poder para nsegui o domínio do Partido do rei ,viu-se êle próprio desaiado pela massa da nobreza comum ligada à Confederação, a al cometeu série de desatinos, afastando o Primáz do seu posto atacando os próprios magnatas, seus dirigentes, forçando a ssagem de uma lei pela qual os altos cargos que eram vitalícios, nitavam seu prazo para dois anos.

A fim de dar um paradeiro à anarquia que se delineava, o ondestável Jan Sobieski, apoiado pelo exército da coroa que comandava, contragolpeava, instituindo outra Confederação em czebrzyszyn a qual, declarando seu apôio ao trono, opunha-se ontalmente à maléfica Confederação de Golomb, obrigando-a a ctuar e finalmente firmar um acôrdo em Lowicz, dando assim fim à insensata politicagem e fortalecendo a posição de Jan bieski, o qual, imediatamente dedicara-se aos preparativos da va guerra contra Turquia a fim de tirar a Polônia da situação milhante em que se encontrava.

Fôra convocada a Dieta na qual foi denunciado o famigerado atado de Paz de Buczacz e repelidos os vergonhosos termos do esmo, o que equivalia a uma declaração de guerra à Turquia. A iarga lição de Buczacz fôra apreendida e a Nação fremiu de paótica indignação, pondo de lado as estéreis e contraproducentes as políticas para se prontificar a combater pela Pátria em peo.

A Dieta e o Senado votaram verbas especiais para a inevitável erra e o rei proclamou nova Convocação Geral Militar, convocando que, desta vez, fôra atendida com a necessária rapidez e entusismo em todos recantos do País.

O rei Michal Korobut na frente do poderoso exército da Conação Geral Militar dirigiu-se para Lwów ,enquanto Sobieski conzia outro potente exército da Quarta para Podole, para onde ivergia também o poderossissimo exército do Sultão.

Sobieski comandava um exército de 40 mil homens escolhidos, flôr da cavalaria polonêsa. Eram Regimentos do Exército da roa, muito bem equipados, pessoalmente adestrados por êle, nos ais podia confiar cegamente.

O encontro deu-se nos já históricos campos de Chocim. Pela randa vez o formidável exército Turco composto de centenas de lhares de aguerridos otomanos, tártaros, asiatas e africanos, insive os, mundialmente conhecidos, "Jantchars" (Jenizares), a ais temível infantaria existente. Acompanhava o exército Turco parque de artilharia com 120 canhões e um imenso trem de agens para suprir as tropas com alimento, munição e material ra acampamento.

(Continua)

Tak wygląda 4-letnia Klarcia z Missiones (Argentyna). (Patrz Kącik Młodzieżowy — str. 6).

«Wiela ten Krystus kosztuje»?

(Dokończenie z "Ludu" z dnia 22 listopada 1967 r.)

Juliusz Grządziel

W Niemczech toczy się spór w bardzo nieprzyjemnej sprawie. Rozchodzi się o tak zwane "Contergan Kinder" (dzieci kontergankie). Jest ich w Niemczech przeszło 4 tysiące, a przyszły na świat jako kaleki, zniekształcone i ułomne, z pokrzywionymi lub krótszymi nogami albo z kikutami zamiast rąk. Ale rozum mają bystry i pomimo cielesnego kalectwa są inteligentniejsze od dzieci zdrowych. Mają teraz już 10 lat. W szkole uczą się dobrze, nawet wyprzedzają w nauce rówieśników. Dzieci katolickie z tej grupy są w pobożności żarliwsze. Gdy byłem w Niemczech, odwiedziłem jedną partię ich w ochronce i byłem zaskoczony jakąś dziwną ich wesołością. Nie zapomnę tego widoku, gdy złożyły swoje kikutki do modlitwy i odmówiły pięknie pacierek. Pomyślałem sobie, jak to Bóg potrafi w miejsce suchych liści, odpadłych — przysporzyć Kościołowi nowe liście, zielone, pieczętowane krzyżem, bo kaleki chwalą Chrystusa i przez to wynagradzają Mu odstępstwa tamtych.

Ale dlaczego urodziły się kalekami? Otóż matki, zachęcone przez krzykliwą reklamę w czasopismach, zażywały w czasie ciąży pigułki firmy Gruenential. Nazwa ich jest Thalidomit. Pigułki okazały się bardzo szkliwe i profesor Lenz ich szkodliwość zdemaskował. Ale dla niektórych za późno, bo matki doznały zaburzeń wewnętrznych i urodziły dzieci kaleki. Rodzice ci złączyli się w Związek Poszkodowanych i przez znanych prawników wytoczyli proces firmie Gruenenthal. Dzieci są tu niewinne, bo cierpią za lekkomyślność matek i za oszukańcze manipulacje firmy. Na marginesie tej afery ostrzegam i proszę, aby nikt nie zażywał lekarstwa bez porady lekarskiej. Właśnie te matki nie radziły się lekarzy, jeno na podstawie reklamy w gazetach pigułki zażywały. Wiemy że na świecie oszustów pełno, tedy strzeżmy się przed oszukaństwami, bo widzimy na tych "Contergan winder", jakie skutki łatwowierność sprowadza.

A teraz inny fakt. Młody chłopiec — sierota chwali Boga i służy bliskim. Nazywa się Parwiz Kutlong, jest Turkiem i mieszka w Efezie. Pomimo że ma dopiero lat osiem, jest już żywicielem rodziny, bo pracą swoją żywi młodszego braciszka i młodszą siostrę. Rodzice stracili życie przy klęsce trzęsienia ziemi. Parwiz jest sprytny, pomaga turystom w Efezie w rozmaity sposób i co zarobi, obraca na żywność dla rodziny. Gdy Papież bawił ostatnio w Efezie, młody Parwiz przepchnął się przez dostojników, podszedł do Papieża, grzecznie się ukłonił i wręczył mu małą karteczkę. Na karteczce były tylko dwa zdania po turecku: "Jestem sierotą i żywię rodzinę. Chciałbym się uczyć". Gdy Ojcu św. wytłumaczono treść karteczki, pogłaskał sierotę i już razem z chłopcem zwiedzał Efez, no i potem zarządził, aby z kasy Watykanu przekazywano chłopcu każdy miesiąc wsparcie, by chłopiec mógł się uczyć, po nauce pracować i nadal dzielnie o rodzeństwo się troszczyć. No i mamy tu znowu nowe zielone liście, chwalące Boga. Bo choć Parwiz jest mahometaninem, to jednak chwali Boga tak, jak się tego od rodziców nauczył. Sobór uchwalił orędzia do Żydów, do świata muzułmańskiego i do niewierzących. Tak Żydów jak i muzułmanów, wierzących w Boga, wezwał do oddawania Mu czci publicznej. I te uchwały Ojciec św. wprowadza w życie. Mały Parwiz jest wybitnym dowodem na to. Jakiż to wzruszający widok: Ojciec św. bierze za rękę sierotę, pozwala sobie towarzyszyć i czynem wspiera. Jest to obraz wyjęty żywo z Ewangelii: "Jest tu jedno pacholę, które ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby" (Jan 6,9). Bo jakiż to musiał być dzielny chłopak, skoro tylko on wziął z sobą koszyczek z chlebem i rybami, podczas kiedy inni o takim zaopatrzeniu wcale nie myśleli. No i Pan Jezus te chleby i ryby cudownie pomnożył i nimi tysiące rzeszy ludu nakarmił. Mały Parwiz karmił swoje rodzeństwo dotychczas sam, teraz mu w tej zbożnej pracy Ojciec św. dopomógł. Oto co potrafi zdziałać czysta miłość Chrystusowa.

Więc nie martwmy się. Pomimo odstępstw od Chrystusa — Christus vincit, Christus regnat, Christus imperat!

WYKAZ

Osób poszukujących swych rodzin za pośrednictwem Polskiego Czerwonego Krzyża

Fiołek Janina poszukuje brata Fiołek Józefa ur. 19.II 1908 r. s. Jana i Anny z d. Korcaba.

Jacyszyn Katarzyna poszukuje syna Jacyszyn Jana ur. ok. 1904 r. Lwów, s. Jana i Katarzyny.

Noworolska Wanda poszukuje Noworolskiego Jana ur. 1912 r. Kraków, s. Józefa i Stanisławy z d. Grabowieckiej.

Prochoń Eugenia poszukuje ojca Dziuk Jana ur. 1888 r., Brzeźnica koło Częstochowy, s. Jana i Józefy.

Szwedo Stanisław poszukuje Szwedo Stanisława s. Antoniego.

Zawadzka Helena poszukuje Zawadzkiego Wiktora ur. 1901 r. Czebenia, s. Aleksandra i Józefy.

P.C.K. poszukuje Gimlewicz Ludwika ur. ok. 1882 r., s. Stanisława i Zofii.

UWAGA:

Wszystkie informacje o osobach poszukiwanych prosimy kierować pod adresem Zarządu Głównego Polskiego Czerwonego Krzyża, Biuro Informacji i Poszukiwań — Warszawa, ulica Mokotowska 14.

Cantinho Agro-Pecuário

OS DIVERSOS TIPOS DE PULGÕES — COMO COMBATÊ-LOS

1 — DESCRIÇÃO

Os pulgões são insetos terrestres, fitófagos (que se alimentam de vegetais), de metamorfose incompleta, visto que as formas jovens são semelhantes aos adultos. Também são conhecidos como afídeos. Geralmente a cabeça é mais larga que longa; olhos compostos bem desenvolvidos; ocelos (olhos simples) em número de três, dispostos em triângulo (um na frente e os outros dois na faixa compreendida entre os olhos compostos); antenas bem desenvolvidas, com quatro a seis segmentos, sendo que os quatro finais podem apresentar sensórios (órgãos de orientação), primários ou secundários. Na maioria das espécies os sensórios secundários aparecem sòmente nos indivíduos alados; nas espécies em que êsses sensórios aparecem nos ápteros (sem asas), o número é menor que nos alados. O aparelho bucal é do tipo picador - sugador, constituído de um órgão alongado, semelhante a uma tromba (rostro), situado inferiormente na parte posterior da cabeça. As formas aladas apresentam quatro asas membranosas, situadas nos lados do corpo, e quando em repouso, isto é, fechadas, assemelham-se às abas de um telhado.

2 — BIONOMIA

Os insetos vivem em colônias, geralmente atacando a parte aérea das plantas (brôtos, fôlhas, hastes, inflorescências e frutos novos), existem, no entanto, algumas espécies subterrâneas que atacam a parte aérea ou as raízes da planta hospedeira, conforme a época do ano. Quando o ataque é intenso, os danos ocasionados pela constante sucção da seiva chegam a ser de monta (o pulgão do algodoeiro, por exemplo, quando as condições lhe são favoráveis, pode chegar a causa "quebra" de até 44% na produção). Em geral, inicialmente a parte atacada amarelece e seca; as fôlhas tornam-se enrugadas, a gema apical atrofia ou morre, e conforme o caso, a planta tôda pode secar. Há algumas espécies de pulgões que provocam a formação dos galhos nas partes atacadas.

Além dos danos já citados, ocasionados pela sucção de seiva, os afídeos causam ainda danos indiretos às culturas. O principal prejuízo indireto oriundo do ataque dos pulgões é a transmissão, por parte dêstes, de inúmeros tipos de doenças de vírus.

Assim, dentre as doenças transmitidas por pulgões, podemos citar a "tristeza" dos citros em geral e o "mosaico" da cana de açúcar, cujos transmissores são, respectivamente, o "pulgão prêto da laranjeira" e o "pulgão da cana de açúcar". Por outro lado, os pulgões secregam um líquido açucarado, que atrai formigas que dêle se alimentam; em troca do alimento, essas formigas protegem os afídeos; espalhando-se pela superfície foliar, êsse líquido açucarado vai servir ainda de meio de cultura para o fungo da fumagina, que em condições favoráveis recobre tôda a superfície da fôlha, dificultando a realização da fotosíntese, e posteriormente recobre tôdas as partes externas dos galhos (apresenta-se como uma "casca" negra sôbre as plantas). Note-se que para eliminarmos as formigas e êsse fungo, sòmente é possível destruindo os pulgões, visto que sem a existência dêstes desapareceráo as formigas e fungos.

No Brasil, ao que tudo indica, não ocorrem machos e nem fêmeas oviparos, devendo-se ao fato de não ocorrer um inverno rigoroso como na Europa;; todos os indivíduos são fêmeas e se reproduzem por partenogênese (sem o concurso dos machos), não ponde ovos, e sim "soltando" filhotes.

Numa colônia de afídeos distinguem-se as fêmeas partenogenéticas (aladas e ápteras) e as formas jovens (ninfas)

Em lugares de clima muito frio, como certas regiões dos Estados Unidos, Canadá, etc. onde os invernos são rigorosos, aparecem no outono machos e fêmeas oviparas de certas espécies de afídeos, as fêmeas oviparas, após a fecundação, põem ovos que "atravessam" o inverno indo eclodir sòmente na primavera, ao passo que, tanto os adultos como as ninfas, perecem todos com o rigor do inverno. Dêsses ovos nascem sòmente fêmeas partenogenéticas, que passam a dar origem a fêmeas semelhantes até o outono seguinte, quando começam a nascer novamente as fêmeas oviparas e machos.

3 — ESPÉCIES IMPORTANTES

"Pulgão do algodoeiro", "Pulgão da aboboreira", "Pulgão do pepino", "Pulgão da melancia", "Pulgão do quiabeiro", "Pulgão do melão" ou "Pulgão das cucurbitáceas" — Ophis Gossypii.

Ataca numerosas plantas, e daí ser conhecido sob vários nomes vulgares, acima citados.

(Continua no próximo n.°)

PEQUENAS NOTAS

Como exterminar abelhas africanas

As abelhas africanas alojam-se em lugares os mais diversos, tais como ôcos de paus, frestas de rochas, cupinzeiros, telhados, lareiras de residências etc.

Para eliminar o perigoso enxame aplica-se BHC (em pó) a 12% é o suficiente para matar tais abelhas. Para evitar que as abelhas causem contratempos recomenda-se que a sua eliminação seja feita à noite, quando, aliás, tôdas as abelhas do enxame se encontram presentes no local.

Cebola: modos de aplicação do adubo

Ensaios de campo foram conduzidos em solos areno-argilosos da formação glacial, para estudar o efeito do modo de aplicação da farinha de torta de mamona, como adubo, sôbre a produção de bulbos de cebola.

Comparara-se três modos de aplicação: diretamente no sulco de plantio; em sulcos laterais distanciados 15 cm dos sulcos de plantio; a lanço.

A aplicação do adubo diretamente nos sulcos de plantio superou as demais em produção.

Produção de sementes de feijão-vagem

A produção de sementes de feijão-vagem nas áreas de temperatura elevada e de baixa umidade, pois certas enfermidades, como a entracnose e a podridão bacteriana, que são transmitidas pelas sementes, não se desenvolvem em tais lugares.

A porcentagem de umidade da semente, durante o armazenamento, deve ser de 10 a 14%.

As sementes são muito atacadas e ràpidamente destruidas por carunchos, quando armazenadas sem prévio tratamento de expurgo

Cirurgia moderna

O aperfeiçoamento da técnica de enxertos e transplantes de órgãos vitais tem origem recente. Os primeiros e grandes progressos foram logrados a partir de 1950:

FÍGADO — A primeira tentativa de enxerto foi feita a 5 de maio de 1963, pelo professor E. E. Starlz, de Denver, Colorado. O paciente, um adulto, morreu. Hoje, três crianças vivem com fígados transplantados.

RIM — O primeiro enxerto feito com pleno êxito foi conseguido nos Estados Unidos. Hoje, cerca de 700 pessoas vivem com rins transplantados.

PÂNCREAS — Os norte-americanos William Kelly e Richard Lellehei, cirurgiões de Minneapolis, fizeram a primeira transplantação de pâncreas, no dia 1 de janeiro deste ano. Uma tentativa feita algumas semanas depois malogrou e a paciente morreu.

INTESTINO — Malogrou a primeira tentativa feita por Kelly e Lellehey.

PULMÃO — O professor Mahe Molin, de Buenos Aires conseguiu fazer em maio deste ano o primeiro enxerto com resultados positivos.

MEDULA — Cientistas franceses salvaram da morte, em 1958, quatro técnicos iugoslavos saturados de radioatividade, destruindo suas medulas afetadas e enxertando novas.

CORAÇÃO — Louis Washkanski viveu dezoito dias com o coração que o dr. Christian Barnard, médico sul-africano, implantara em seu peito.

FELIZ ANO NOVO

(BENO KESSELMEIER — CIC)

Feliz ano novo! Os filhos desejam felicidades aos pais os pais aos filhos, os alunos aos mestres, os professores aos discípulos, os cidadãos aos governantes e êstes à Nação.

Que entendem êles por felicidade? Sem sombra de dúvida: bem-estar material, maior confôrto, o aumento das riquezas, dos salários, uma carreira brilhante, a solução das crises políticas e sociais, o êxito nos trabalhos, nos estudos nos negócios, nos amores; o progresso da ciência, da técnica e das artes; boa saúde e superação de tôdas as doenças, perigos e dificuldades; o afastamento de tôdas as tristezas, com tratempos, guerras e privações; a multiplicação dos prazeres, a simplificação das tarefas, e a diminuição do esfôrço físico, enfim a realização de todos os planos para gozar melhor do tempo e para obter uma vida paradisíaca.

Tremenda ilusão! Também o ano novo terá a sua primavera e seu inverno, sol e chuva, altos e baixos. Trará sofrimentos e alegrias, luz e sombras, vitórias e decepções. Mas, os homens não aprendem do passado e correm atrás de idéias quiméricas. E não as alcançarão, nem no ano de 1968, pois o paraíso foi perdido para sempre neste mundo.

Bem-estar material, honras, dignidades e glórias produzem apenas felicidade passageira, criam na alma um vazio inexprimível, pois o coração humano é um abísmo que só Deus pode encher. Mas satanás, o pai da mentira, sempre de novo nos faz brilhar diante dos olhos êste sonho: quanto mais aabstado, mais feliz.

É claro, temos necessidade do vestuário e do alimento, do trabalho e do descanso; e nosso Deus sabe que precisamos de tudo isso. No entanto, Êle nos adverte: "Buscai em primeiro lugar o Reino de Deus e sua justiça e tôdas estas coisas vos serão dadas de acréscimo". Palavra de ouro que encerra o segrêdo da felicidade !Procurar o Reino de Deus, isto é, esquecer-se a si mesmo, livrar-se dos laços do próprio egoísmo e ambição, e viver conforme os ensinamentos de Cristo, amando a Deus e ao próximo com generosidade e dedicação, ou na palavra de Tolstoi, "estender para todos os lados a rêde de amor e apanhar quem quer que nela entre".

CURIOSIDADES

- Um inventor brasileiro criou um aparelho que colocado embaixo d'água reproduz os sons emitidos por várias espécies de peixes, atraindo-os ,o que virá facilitar enormemente a pesca. Além disso, imitando o golfinho afasta o perigoso tubarão que o teme.
- No País de Gales foi inventado um aparelho contra a gagueira. Consiste num dispositivo que lança um jato de som no ouvido do gago quando êle começa a falar, evitando assim que escute o som da própria voz, causa principal de sua perturbação.
- Noticia a Agência Federal de Aviação dos Estados Unidos que um avião de três andares e capacidade para mil passageiros será pôsto em serviço nos próximos anos.
- Uma "mastigadora-eletrônica" que transforma ervas fôlhas e pedaços de madeira em massa parecida com a carne e rica em proteínas, bem como um líquido semelhante ao leite, já está funcionando na Inglaterra, e é apenas parte de vastos estudos para a produção de alimentos artificiais.

VIMOS SUA ESTRÊLA NO ORIENTE...

(TARCÍSIO BEAL — CIC)

Tendo, pois, Jesus, nascido em Belém de Judá, nos tempos do rei Herodes, eis que uns magos vieram do Oriente a Jerusalém, perguntando: "Onde está o Rei dos Judeus que acaba de nascer? Porque vimos sua estrêla no Oriente e viemos adorá-lo" (Mt. 2, 1-2).

Êsse maravilhoso episódio de revelação de Cristo às nações constituiu os mais belos motivos para as telas dos pintores de tôdas as épocas. Mas, quem eram e donde vinham êsses magos? Como puderam êles ligar o aparecimento da extraordinária estrêla com o nascimento do Messias?

Os magos de que fala São Mateus, que é, aliás, o único Evangelista a narrar o acontecimento, eram muito provàvelmente astrônomos e sacerdotes da Pérsia. O "mago" representava personagem religiosa de grande importância na antiga Pérsia. A própria palavra (magh) envolve a idéia de "sagrado" e de "grande". Seguidores de Zoroastro, que fundara sua religião mil anos antes de Cristo, eram considerados homens austeros e sábios; cuidavam do fogo sagrado e estudavam o curso dos astros. Ora, êsses discípulos de Zoroastro, constituindo o escol de uma nação pagã, não ignoravam certamente as profecias messiânicas dos judeus; o judaísmo se difundira também pelo Oriente, e oriental era o próprio Balaão, que um dia assim profetizara sôbre o Messias: "Uma estrêla sairá de Jacob, um cetro levantar-se-á de Israel". Aliás, entre os próprios persas esperava-se um "salvador", que Zoroastro mesmo anunciara para dali a mil anos. Ora, os mil anos estavam passados... Deus podia muito bem servir-se dos conhecimentos astronômicos e religiosos dos magos para conduzí-los a Belém.

Quantos magos foram a Belém? O Evangelista não diz, e a tradição é controversa, variando de 2 a 12; o Ocidente desde muito aceita o número 3. Ignoramos igualmente seus nomes. Os latinos chamaram-nos Gaspar, Melquior e Baltasar. Os gregos e sírios dão-lhes outros nomes.

E a estrêla? — João Kepler, criador da astronomia moderna, estava em Praga, em 1603, e passava as noites examinando uma rara conjunção de Júpiter e Saturno (que só se aproximam de 20 em 20 anos), quando de repente apareceu perto dêles uma estrêla excepcionalmente brilhante. Durante quase um ano ela permaneceu no céu, e depois desapareceu vagarosamente. Lembrado da estrêla de Belém, Kepler correu às tabelas astronômicas, e descobriu que a mesma conjunção de Júpiter e Saturno se verificara no ano de 748 da fundação de Roma, exatamente na data tida hoje como a mais provável do nascimento de Cristo.

Por mais satisfatórias que possam ser as explicações da ciência sôbre êsse encantador episódio, duas coisas nêle predominam: a mão da Providência e a fé inabalável dêsses gentios. Quando voltaram para seu país — diz um Evangelho apócrifo — acenderam uma grande fogueira no alto de uma montanha, anunciando o nascimento do Salvador. De qualquer maneira, êles poderiam então repetir a frase imortal de Filipe a Natanael: "Achamos Aquêle que Moisés e os Profetas anunciaram".

Baile de São Silvestre

Realizar-se-á na Sociedade Tadeu Kościuszko o Baile de São Silvestre, no dia 31 de dezembro, com início às 22 horas.

A DIRETORIA.

RIR É O MELHOR REMÉDIO

NA MARINHA

Oficial: — Você sabe nadar?
Candidato: — Não.
Oficial: — Ora, bolas! Não sabe nadar e quer ser da Marinha?
Candidato: — Bem, eu pensei que a Marinha tivesse navios!

NO MÉDICO

— Como se tem dado com os banhos que lhe receitei?
— Muito bem, mas sinto o corpo um tanto pegajoso...
— Pegajoso?
— É. Penso que é do açúcar...
— Que açúcar?
— Ora, doutor, não se lembra que me receitou banhos de água doce...

QUE DEFESA!....

O guarda para a linda chofeuse:
— Não lhe fiz sinal para parar?
— Ora seu guarda, se eu parasse para todo homem que me faz sinal...

Centenário de nascimento de MARIA SKŁODOWSKA CURIE

Grandiosas celebrações tiveram lugar em Lublin, onde existe uma universidade que tem o nome da grande cientista. Nesta mesma cidade, o avô de Maria Skłodowska Curie foi durante longos anos diretor de um colégio.

No XX Congresso Nacional de Físicos, celebrado em Lublin, falou-se da obra científica de Skłodowska Curie. Um estudo de sua vida e obra foi apresentado pelo Professor Cezary Pawlowski, que foi colaborador da cientista.

Foram inauguradas duas exposições que ilustram o labor de Maria Skłodowska Curie e o significado das descobertas feitas por ela, juntamente com seu espôso, para a ciência mundial. Numa exposição apresenta-se, por exemplo ,uma maqueta do primitivo laboratório onde trabalhava, em Paris o casal Curie.

Ademais, foi editado, em francês, um número especial dos "ANAIS DA UMSC", dedicado à vida e obra de Skłodowska Curie. Êsse número contém um trabalho científico da cientista não publicado anteriormente.

Na Polônia e na França foram criados comitês especiais de celebração do Centenário de Maria Skłodowska Curie. O ato central das celebrações foi uma conferência internacional de cientistas realizada em outubro último. Reuniram-se em Varsóvia os físicos e químicos cuja obra mais contribuiu ao progresso das ciências iniciadas com as descobertas do casal Curie. As celebrações são patrocinadas pela UNESCO.

ANO VELHO - ANO NOVO

31 de dezembro! Hoje nós arrancamos a última página do calendário. Mais um ano que agoniza. Extingue-se, como uma grande vela que foi se consumindo 365 dias. À meia noite o Ano Velho e o Ano Novo se cumprimentam e se despedem ao mesmo tempo, talvez para nunca mais se encontrar. Das próprias cinzas de um ano surgirá o outro, jovem e vigoroso. Serão mais 365 páginas em branco, completamente em branco, que deverão ser preenchidas por cada um de nós.

Dia 31 é a festa de São Silvestre, o chaveiro que fecha uma porta e abre outra. É o guarda que assiste à despedida e à entrada dos anos. O santo que defendeu a igreja. Eleito papa, continuou com tôda a energia a proteger o facho do cristianismo que recebeu de seus antecessores. Êle mesmo, foi martirizado por causa do Credo, a oração que rezamos sempre, o símbolo de nossa fé.

São Silvestre é o santo que fica empunhando a tocha do cristianismo à passagem dos séculos, na encruzilhada incerta dos 31 de dezembro. Ao chegarmos a êste fim de ano, fixamos com olhos firmes a lâmpada de nossa fé e verificamos qual o grau de intensidade de nosso catolicismo.

Como passamos êste ano? Olhemos para trás:

— Para mim foi mais um ano de graças. Joguei fora as oportunidades que Deus me deu para corresponder aos seus convites?

— Certamente fiz vários propósitos ao transpor a porta dêste ano que se iniciava. Será que os cumpri todos?

— Sesolvi de uma vez por tôdas, aquelas questões intrincadas com meu próximo, aquelas ligações pecaminosas, aqueles vícios degradantes?

— Apaguei êste ou aquêle preconceito que sempre tive contra a religião, os padres, a Igreja, a sociedade?

— Como aproveitei êsses 525.600 minutos de que se compunha o ano? Fazendo a seleção, quantos minutos aproveitáveis sobraram?

Hoje é o dia do balanço.

É também o dia de ação de graças. Pelo menos Deus não me tirou a vida, dando-me nova chance de melhorar. Por isso, um Te Deum de agradecimento.

Histórias Reais

O MILAGRE DAS TERRAS INAPROVEITÁVEIS

A região do Planalto de Texas, com uma extensão de oito milhões de hectares, castigada por ventos fortes, muitas vêzes ardente durante o dia e gélida à noite, parece em lugar onde dificilmente se poderiam encontrar fazendas prósperas. No entanto, hoje em dia essa região é uma das áreas agrícolas mais prósperas dos Estados Unidos.

Quando o grande explorador espanhol Francisco de Coronado atravessou o Planalto, há uns quatrocentos anos atrás, ficou particularmente impressionado por essa vastidão castigada pelo sol e despida de árvores, que parecia não ter fim. Apenas manadas de búfalos e bandos de índios nômades norte-americanos perturbavam o quietude daquela terra vazia.

A região era desespêro dos fazendeiros primitivos. O pouco que chovia anualmente, muitas vêzes chegava em forma de aguaceiro, que arrancava as sementes recém-plantadas. Uma temperatura de planalto relativamente curta e os furacões devastadores forçavam os fazendeiros, com exceção de alguns mais teimosos, a desistir e se mudar.

Poetisa brasileira na Polônia

Em novembro último visitou a Polônia a destacada poetisa brasileira e declamadora Seleneh Medeiros. Segundo informa a imprensa polonesa ,a senhora Seleneh impressionou vivamente ao público polonês com suas obras. Os recitais acompanhados de violão foram calorosamente acolhidos tendo a poetisa demonstrado o amadurecimento da poesia brasileira fazendo viver momentos emocionantes ao público presente aos recitais.

das trans-oceânicas ja